

CAOP

Inlichtingen: Rob Dircke
Postbus 556, 2501 CN Den Haag
Lange Voorhout 13, 2514 EA Den Haag
KVK-nummer 41158878

Telefoonnr.: 06 – 83 57 38 03
E-mailadres: r.dircke@caop.nl
Datum: 23 december 2019
Bijlage(n)
Ons kenmerk AFR/19.00751
Zaaknummer: G.1.04

Verslag van de vergadering van de werkgroep Algemene en Financiële rechtstoestand (AFR) van 3 december 2019 van 10.00 uur tot 15.10 uur in de Baljuwzaal, CAOP, Lange Voorhout 13 in Den Haag.

Aanwezig:

Van de zijde van Defensie: S. Pijpstra (voorzitter), T. de Kleijn (t/m agendapunt 6), P. Meesters-Leenheer, M. Suwout, M. Hazenkamp (vanaf agendapunt 4) R. Pieters, R. Vink (vanaf agendapunt 4), B. Jansen, J. Leget + R. Duinker (agendapunt 4), A. Sterk (agendapunt 5) R. Damen (Rijkstraineew)

Van de zijde van de centrales: R. Schilperoort (ACOP), J. van Hulsen (AC, tot 14.15 uur), S. Hop (CCOOP), T. van Leeuwen, R. Blik (CMHF)

Van de zijde van het secretariaat: R. Dircke (CAOP).

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda
2. Verslag & actiepunten van 15 oktober 2019
3. Aanpassing systematiek Duiktoelage (AFR/18.00411, AFR/18.00697+ bijlage, AFR/19.00464 + 2 bijlagen, AFR/19.00639 + 3 bijlagen)
4. Verdiepende presentatie WKR (AFR/19.00632 p.9 onder 'actiepunt 3')
5. Regelingen hondengeleiders (AFR/19.00418, AFR/19.00427+ 4 bijlagen, AFR/19.00462, AFR/19.00469, AFR/19.00637+ 1 bijlage)
6. Vergoedingen DET SXM (AFR/19.00461, AFR/19.00615)
7. Update voortgang BFG-kenteken (AFR/19.00138)
8. Interpretatie artikel 3 VVHO (AFR/16.00597)
9. Rondvraag en sluiting

Agendapunt 1: Opening, mededelingen en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering om 10.00 uur en heet de aanwezigen welkom. De heer Van Hulsen geeft aan de vergadering om 14.15 uur in verband met andere verplichtingen te moeten verlaten. De heer Schilperoort deelt mee dat mevrouw Manschot in verband met ziekte afwezig is en de heer Hop deelt mee dat de heer Schot vandaag afwezig is.

Vaststelling agenda.

De heer Hop merkt naar aanleiding van agendapunt 3 op dat de behandelstukken binnen de termijn van tien werkdagen zijn aangeleverd en derhalve te laat. Hij verzoekt om het onderwerp van de agenda af te halen wegens onvoldoende voorbereidingstijd. Na controle blijkt deze de mededeling van spreker correct te zijn, de laatste brief betreffende dit agendapunt met nr. AFR/19.00 639+ 3 bijlagen is pas op 20-11-2019 verstuurd en dat is acht werkdagen voor de vergaderdatum. De heren Van Hulsen en Schilperoort geven aan dit stuk ook pas op 20-11-2019 te hebben ontvangen maar willen het onderwerp wel behandelen. De voorzitter informeert bij de heer Hop of hij, ondanks het gegeven dat een behandelstuk te laat is aangeboden, alsnog akkoord kan gaan met de bespreking van het agendapunt, met name gelet op de wens van partijen om dit onderwerp af te kunnen ronden. De heer Hop antwoordt dat het onderwerp wat hem betreft vandaag niet wordt besproken. De voorzitter informeert hoe de andere centrales hier tegenaan kijken. De heer Van Hulsen wil het wel bespreken want hij zou het jammer vinden als het onderwerp vandaag niet inhoudelijk verder zou worden behandeld, met name met het oog op de tijd. Voor wat betreft de besluitvorming acht spreker het bespreekbaar dat, indien het onderwerp vandaag niet kan worden afgerond omdat er nog vragen of punten open blijven staan, het na de bespreking vandaag met een piepbrief kan worden opgedaan. Spreker wijst er op dat de volgende vergadering pas in februari 2020 is en wil voorkomen dat de besluitvorming zo lang op zich zal laten wachten. De heer Schilperoort wil het agendapunt ieder geval wel laten bespreken door degenen die het wel hebben kunnen voorbereiden, zij kunnen dan in ieder geval hun opmerkingen alvast maken. Spreker geeft aan begrip te hebben voor het standpunt van de heer Hop, die zou dan bij de volgende vergadering alsnog zijn opmerkingen kunnen inbrengen. De heer Van Leeuwen sluit zich hierbij aan, hij heeft het onderwerp wel voorbereid en heeft een aantal vragen en opmerkingen die hij vandaag naar voren wil brengen. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Hop aan hiermee akkoord te gaan mits het onderwerp voor de volgende vergadering wordt geagendeerd, dan kan hij op dat moment eventuele vragen ook nog stellen en kan worden overgegaan tot besluitvorming.

Met betrekking tot agendapunt 7 merkt de heer Hop op dat er een briefnummer is geagendeerd dat hem niet bekend is, te weten AFR/19.0013. De secretaris geeft aan dat het om nr. 19.00138 gaat, dit is later gecorrigeerd waarop de heer Hop aangeeft dat stuk wel te kennen. De heer Van Hulsen verzoekt de secretaris om bij dergelijk aanpassingen dit ook zo in iBabs te laten zetten, dit wordt toegezegd. Het agendapunt kan worden behandeld in de vergadering.

Agendapunt 2: Verslag & actiepunten van 15 oktober 2019.

Verslag d.d. 15-10-2019 (AFR/19.00531).

Pag. 3, derde alinea, vijfde regel (pag. 8 n.a.v. actiepunt 8):

Mevrouw Meesters-Leenheer: 'erover is ingelicht' schrappen.

Pag. 4, eerste alinea, een na laatste zin:

Mevrouw Meesters-Leenheer: 'dient te komen' wordt *voorkomen dient te worden*.

Pag. 9, derde alinea:

Voorzitter: 'Legein' moet zijn *Leget*

Pag. 9, laatste alinea, vierde regel:

Mevrouw Meesters-Leenheer: 'Inpay direct' moet zijn *in P-direct*.

Pag. 10, tweede alinea:

De heer Hop merkt op dat de presentatie WKR niet voorafgaand aan de vergadering te hebben ontvangen. De voorzitter wijst erop dat in het verslag staat dat dit niet zou gebeuren indien het vertrouwelijke karakter ervan dit niet toestaat, om die reden is de presentatie uiteindelijk niet verzonden.

Pag. 10, laatste alinea, vierde regel:

Mevrouw Meesters-Leenheer: '01-01-2019' moet zijn *01-01-2020*.

Pag. 12, eerste alinea:

De heer Hop informeert naar aanleiding van de opmerking dat het onderwerp legeringsnormen ter verder behandeling wordt doorgeleid naar de WG AP en van de AFR-voorraadagenda af is gehaald, wanneer de behandeling in de WG AP zal plaatsvinden. Spreker is bezorgd dat het onderwerp uit het zicht zal raken. De voorzitter antwoordt dat het onderwerp naar de voorraadagenda van de WG AP is verhuisd en daar uiteindelijk zal worden behandeld. De heer Hop verzoekt om dit in het verslag op te nemen waarop mevrouw Meesters-Leenheer er op wijst dat zij tijdens de vorige vergadering bij de bespreking van de voorraadagenda heeft aangegeven dat dit gebeurt en dat er een warme overdracht zou plaatsvinden¹.

Pag. 14, vierde regel e.v.:

Mevrouw Meesters-Leenheer: I & M is inmiddels I & W.

Pag. 14, achtste zin van onderen:

De heer Hop: 'niet lager' moet zijn *niet langer*.

Pag. 16, alinea twee, eerste regel:

Mevrouw Meesters-Leenheer: 'stekt' moet zijn *stelt*.

Pag. 20, derde alinea, vijfde regel:

Mevrouw Meesters-Leenheer: '30-06-2019' moet zijn *30-07-2019*.

Met inachtneming van het bovenstaande wordt het verslag vastgesteld.

Actiepuntenlijst d.d. 15-10-2019.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een toelichting per actiepunt.

Actiepunt 1: verdiepende presentatie WKR Defensie.

Dit actiepunt staat voor vandaag geagendeerd en wordt afgevoerd. Mochten er vervolgacties komen dan worden deze toegevoegd aan de lijst.

Actiepunt 2: Duiktoelage.

Bij dit actiepunt staan vier door Defensie te ondernemen acties vermeld. Dit onderwerp wordt vandaag verder besproken, de vier toegezegde acties zijn uitgevoerd zoals gemeld in brief nr. AFR/19.00639 met 3 bijlagen. Het actiepunt wordt afgevoerd.

¹ Noot secretaris: het punt is inmiddels opgenomen in de voorraadagenda van de WG AP.

Actiepunt 3: intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensieambtenaren.

Dit punt staat voornamelijk gepland voor agendering op de WG AFR van 28-01-2020. Of dit wordt gehaald hangt met name af van punt 2: het door Turkije vast te stellen afkoopbedrag voor 2020. Zodra deze informatie beschikbaar is zal zij met de centrales worden gedeeld en besproken. Het eerste punt is geen issue. Op aangeven van de heer Van Hulsen wordt '2010' gewijzigd in 2020. De heer Hop informeert wanneer de toegezegde vertaling van de recente Turkse wettekst beschikbaar is waarop mevrouw Meesters-Leenheer antwoordt dat deze hoogstwaarschijnlijk op 14-01-2020, bij het aanbieden van de volgende vergaderagenda, zal worden aangeboden. Het actiepunt wordt aangehouden.

Actiepunt 4: toepassen voorzieningen operatiegebieden.

Deze actie loopt. Op 19-09-2019 waren de centrales het niet eens met de beperking van zeven dagen bij inverdiene en de tabel zou worden gecorrigeerd naar de situatie van 2013. De aanpassing van de nota en de herziene tabel moet nog worden voltooid, zodra dit het geval is ontvangen de centrales een piepbrief. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst er met betrekking tot het tweede punt (maakt de systeemwijziging DC HR correcties nodig o.b.v. de afspraken uit 2013) op dat mevrouw Jansen via het MDT Inzet heeft vernomen dat er inderdaad situaties dienen te worden gecorrigeerd conform de afspraken uit 2013. De uit te voeren correcties vinden plaats zodra de nota formeel is. Dit onderdeel van het actiepunt wordt afgevoerd.

Actiepunt 5: Huisvesting van Rijksweg C-DCIOD vs. BMCB.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan dat voor wat betreft de huisvesting de administratieve aanwijzing (AA) on hold staat. De C-DCIOD heeft in overleg met de BMCB besloten om de behandeling op te schorten totdat er meer duidelijkheid is over de aanpassing van de legeringsnorm in Nederland. Dit punt zal, zoals zojuist al is aangegeven bij de bespreking van pagina 12 van het verslag van 15-10-2019, bij de WG AP worden behandeld. Een en ander komt voort uit de redenatie dat de legeringsnormen mede een basis vormen voor de inhuur van Rijkshuisvesting in het buitenland. De AA ligt niet geheel stil maar de afronding zal gezien deze insteek nog op zich laten wachten. Tot slot wordt de aandacht gevraagd voor de behoefte van de C-DCIOD en de BMCB om, indien er verschillen van inzicht ontstaan, gebruik te kunnen maken van een werkend escalatiemechanisme. De brief die spreekster in de vergadering van 15-10-2019 hierover had aangekondigd is op 15-10-2019 verzonden met nr. BMCB_19.0022. Verder is onlangs een reminder van de algemeen secretaris ontvangen. Dit laatste valt niet binnen het actiepunt maar vormt volgens haar wel een relevante aanvulling.

De heer Schilperoort reageert op het laatste met de vaststelling dat dit bij het tweede onderdeel van het actiepunt behoort. Spreker wijst er op dat dit onderwerp al meermaals is besproken en in het laatste verslag is dit ook duidelijk uitgeschreven. Wat hem betreft wordt er geen actie meer ondernomen richting C-DCIOD en BMCB voor een ander escalatiemodel omdat daarvoor al is afgesproken dat, indien er punten zijn waar men met elkaar niet uit kan komen, de WG AFR het aangewezen gremium is.

De voorzitter geeft aan het eens te zijn met hetgeen de heer Schilperoort stelt over het escalatiemodel, het gaat er echter om dat de genoemde brief naar de centrales is gestuurd en niet naar Defensie, en de vraag is wat de centrales ermee gaan doen. De heer Schilperoort antwoordt dat hij de brief voor kennisgeving heeft aangenomen maar er hoeft wat hem betreft geen actie op wordt genomen door de centrales. De kwestie is bij de WG AFR besproken waarbij het ging over een escalatiemodel en dat is wat spreker betreft de uitkomst voor de centrales. Hij ziet geen aparte rol voor de centrales weggelegd indien zij door de BMCB of medezeggenschap worden aangeschreven om zaken in formele zin in de WG AFR te bespreken. Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan bereid te zijn om de relevante passage uit het vorige verslag aan de algemeen secretaris te doen toekomen maar spreekster vermoedt dat er toch weer op de brief zal worden teruggekomen. De voorzitter stelt hierop voor om een formele brief van Defensie en de centrales gezamenlijk,

inhoudende dat de kwestie is besproken en afgedaan in de WG AFR, als reactie kan worden verzonden. De heer Hop merkt op dat de WG AFR niet dient antwoorden op een brief van de BMCB waarop de voorzitter oppert dat de brief dan namens haar als voorzitter van de WG AFR zal worden opgesteld, hoewel het haar wat vreemd voorkomt aangezien brief BMCB_19.0022 niet aan haar was gericht. De heer Van Hulsen beaamt dit want de brief was aan hem en zijn collega's gericht en niet aan de WG AFR, het SOD of aan Defensie. Dit maakt het sowieso lastig om de brief dan in de WG AFR te bespreken en te laten beantwoorden door iemand waar hij niet aan was geadresseerd. Wat spreker betreft dienen de centrales daarom in actie te komen en zij zullen dit eerst intern moeten bespreken. Verder is het hem niet meer duidelijk om welke problematiek het nu gaat. In 2018 zijn een fors aantal stukken ontvangen aangaande een geschil bestaande uit meerdere onderwerpen zoals het roken in Rijkshuisvesting dat toen speelde. Naar spreker zich herinnert is toen vanuit de WG AFR over de problematiek inzake het roken aangegeven dat daarover wel kon worden gesproken maar het is hem niet bekend of dat nog steeds een issue is. Wat betreft de grotere problematiek, met name de vraag wat nu het escalatieniveau is, dient volgens hem vanuit de WG AFR door partijen gezamenlijk te worden teruggekoppeld hoe de rol van leden van de BMCB wordt gezien. Dit zou eventueel op enig moment als agendapunt kunnen worden opgenomen. De BMCB is immers door de WG AFR in het leven geroepen. Ondanks het feit dat dit naar de mening van de heer Van Hulsen al duidelijk aan de BMCB is teruggekoppeld krijgt hij de indruk dat men daar zoekende blijft.

De heer Schilperoort is het maar ten dele met hetgeen de heer Van Hulsen heeft gesteld eens. Het is inderdaad juist dat de brief aan de centrales is gericht maar hij ontvangt wel vaker brieven van leden en die worden dan op de WG AFR-tafel ingebracht. Dat is ook gebeurd met het issue over de huisvesting dat vervolgens in de WG AFR is besproken. Dat heeft geleid tot een uitkomst inhoudende hoe het escalatiemodel er uit dient te zien en waar de BMCB wel en niet toe bevoegd is, wat overigens ook in het instellingsbesluit staat. Of de centrale wel of niet reageert op de ontvangen brief is ter bepaling aan de centrale zelf. Gelet op de omstandigheid dat de discussie in de WG AFR heeft plaatsgevonden en tot een uitkomst heeft geleid en vervolgens toch via een brief aan de centrales en mogelijk via andere kanalen ook naar Defensie wordt gecommuniceerd dat er nog bepaalde vragen zijn stelt spreker voor om de uitkomst van het overleg in de WG AFR per brief aan de C-DCIOD te melden zodat ook voor de commandant en de BMCB duidelijk is hoe volgens de WG AFR het escalatiemodel er uit dient te zien en welke bevoegdheden de BMCB heeft en welke kaders er gelden. Indien zaken buiten de kaders vallen kan de C-DCIOD bij de WG AFR aan de bel worden getrokken. De heer Van Hulsen sluit niet uit dat de WG AFR nog niet voldoende duidelijk is geweest. De laatste stand van zaken is volgens hem dat er een gesprek zou plaatsvinden tussen de commandant en de medezeggenschapscommissie, dat Defensie daarbij aanwezig zou zijn en dat de WG AFR een rapportage zou krijgen met de uitkomst van het gesprek.

Mevrouw Meesters-Leenheer licht toe dat zij op 05-10-2019 samen met de heer De Kleijn telefonisch contact heeft gehad met de C-DCIOD, dit punt aanvankelijk als geschil stond vermeld. Dit bleek niet het geval te zijn en wat spreekster betreft kan dit onderwerp inhoudelijk worden losgelaten. Vervolgens is de focus gelegd bij de vraag of er nu een functionerende escalatiesystematiek is. Deze casus is sedert 01-07-2018 vanuit het SOD via de WG AP bij de WG AFR beland. De voorzitter geeft aan dat het gesprek dus heeft plaatsgevonden maar dat er meer problemen aan de orde bleken te zijn. De heer De Kleijn geeft dat in het gesprek de instructies zijn toegelicht waarbij is aangegeven hoe binnen de lijnen van de rechtsposities moet worden gemanoeuvreed en dat deze niet moeten worden overschreden. Spreker weet niet of dit ook op schrift is gesteld maar het is in ieder geval duidelijk overgebracht. Volgens mevrouw Meesters-Leenheer is dit per mail gedaan. De heer De Kleijn vervolgt dat ook hij de indruk heeft dat er nog wordt gezocht naar het juiste escalatieniveau hetgeen volgens hem lastig is gelet op de unieke medezeggenschapsvorm. Volgens de heer Schilperoort denkt men dat men een geschillenprocedure moet aangaan en daarvan is in de WG AFR afgesproken dat die er niet is. Het model is zoals dat op deze tafel is besproken en wat spreker betreft komt er geen andere procedure. Hij begrijpt dat men een model wil zoals dat bij andere mc'n is ingericht maar er is voor dit organisatieonderdeel niet voor niets gekozen voor een afwijkende procedure met een aantal restricties.

Pm De voorzitter stelt vast dat men het in de WG AFR eens is over de escalatiesystematiek en dat er alleen nog discussie is over de wijze waarop de brief van de BMCB zal worden beantwoord. Er wordt afgesproken dat Defensie dit zal oppakken.

De heer Hop doet naar aanleiding van de gevoerde discussie een dringend beroep op de voorzitter met betrekking tot het actiepunt 'evaluatie BMCB' dat nog steeds ter behandeling openstaat. Gelet op de uitgebreide discussies over de rol van de BMCB acht spreker het noodzakelijk dat dit punt op korte termijn zal worden geagendeerd met aandacht voor de vraag of en zo ja op welke wijze er met de BMCB eventueel verder wordt gegaan. De heer Schilperoort memoreert dat Defensie om input hiervoor heeft verzocht en de ACOP heeft die geleverd wat overigens niet betekent dat er niets meer aan deze tafel dient te worden besproken, spreker is het ermee eens dat het onderwerp dient te worden geëvalueerd. De heer De Kleijn meent dat de evaluatie BMCB op de voorraadagenda van de WG AP staat en de voorzitter verzoekt om na te gaan of dit zo is ².

De heer Hop wijst er op dat het actiepunt on hold staat voor wat betreft de legeringsnormen en merkt op dat er wordt gewacht op de legeringsnormen Nederland. Het is de vraag of deze wel gelijk zijn aan de in te voeren legeringsnorm voor het buitenland. Volgens spreker zitten daar verschillen tussen; er in wordt Nederland enkel op doordeweekse dagen van de legering gebruikt gemaakt terwijl dit in het buitenland gedurende een lange periode gedurende alle dagen gebeurt. Hij vraagt zich af of er nu niet wordt gewacht op informatie waarvan zal blijken dat deze niet volledig bruikbaar is en of het daarom niet beter is om specifiek voor het buitenland een legeringsnorm vast te stellen. De heer Schilperoort meent dat de legeringsnorm buitenland bij de discussie over legeringsnormen aan de orde is. De voorzitter antwoordt dat zeker het geval is. Het actiepunt wordt met inachtneming van hetgeen hiervoor is besproken aangepast en aangehouden.

Actiepunt 6: Brug- en tolgelden

Dit punt is nog in voorbereiding bij de heer Vink en is vooralsnog geagendeerd voor 17-03-2020. De heer Schilperoort wijst er op dat bij het actiepunt wordt gesproken over 'de kortst gebruikelijke route', dit dient te zijn *de meest gebruikelijke route* en daarmee wordt bedoeld de *snelste* route. Er dient te worden voorkomen dat medewerkers via allerlei ongebruikelijke routes moeten gaan rijden om via de 'kortst gebruikelijke route' te reizen. Het actiepunt wordt conform sprekers verzoek aangepast. Het actiepunt wordt aangehouden.

Actiepunt 7: brief BFG-kenteken.

Dit actiepunt is voor vandaag geagendeerd.

Actiepunt 8: aanpassing regeling VWHO.

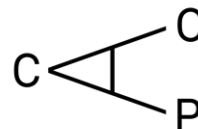
Dit actiepunt is voor vandaag geagendeerd. Het was de bedoeling dat er per brief een nader stuk door Defensie zou worden aangeboden maar dit bleek complexer te zijn dan eerst werd aangenomen. Het agendapunt wordt van de huidige agenda afgehaald en het onderwerp wordt op een later tijdstip opnieuw geagendeerd.

Actiepunt 9: tijdelijke voorziening buitenland.

Het TW Buitenland is twee weken geleden bij elkaar gekomen. Het eerste punt (bezien of ingangsdatum voor 01-07-2018 mogelijk is) is daarbij niet aan de orde gekomen dus dit onderdeel blijft staan.

Bij punt twee staat dat eventuele schrijnende gevallen door de CCOOP worden aangedragen bij het TW Buitenland. Aangezien dat nog niet is gebeurd blijft ook dit onderdeel staan.

² Noot secretaris: Evaluatie BMCB staat als punt 12 op de voorraadagenda WG AP van 17-12-2019.

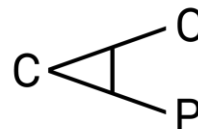

Met betrekking tot het derde punt zijnde het jaarlijks evalueren van het totaalpakket Carib markt mevrouw Meesters-Leenheer op dat dit niet terug valt te lezen uit het verslag van 15-10-2019. De Carib is alleen genoemd tijdens de discussie over de gehuwde binnenslaper. Indien de centrales met dit punt verder willen dan stelt spreker voor dat dit onderbouwd aan het TW Buitenland wordt geadresseerd. Zij ziet echter geen concrete toezegging of actiepoint voor de WG AFR, het is eerder een geste richting toekomst. De heer De Kleijn meent dat met 'jaarlijks evalueren' werd bedoeld op de tijdelijke voorziening buitenland als geheel, het begrip 'totaalpakket Carib' herkent spreker in dezen niet. Volgens de heer Hop ging de discussie over de aanpassingen voor het VK, Turkije en de VS. In 2017 is echter ook de toelage buitenland voor de binnenslaper in de Carib op dezelfde wijze aangepast. Toen is uitgebreid gediscussieerd over de vraag waarom dit niet ook voor de andere groepen aldaar is aangepast en spreker meent dat nader zou worden bezien of dit wel correct is gegaan. Dit zou jaarlijks worden onderzocht waarbij spreker verwijst naar het verslag van 15-10-2019. De heer De Kleijn merkt op dat de binnenslaper in de Carib 2017 aan de lijst is toegevoegd omdat deze toen kennelijk voldeed aan de voorwaarden, hetgeen onder meer met koersschommelingen had te maken. De heer Hop voegt merkt op dat voor de andere landen die al op de lijst stonden aanpassingen zijn aangebracht waarbij de Carib niet is meegenomen. Over dat laatste is zoals spreker al aangaf de vraag opgeworpen of dat wel terecht was, dat zou nader worden bezien. Hierop reageert de heer De Kleijn met de opmerking dat er nu is gesproken over de VS, Turkije en het VK waarvoor andere voorzieningen zijn getroffen.

De heer Schilperoort memoreert dat er is gesproken over een totaalpakket waarbinnen sommige kosten hoger en andere lager kunnen uitvallen. Er zou met name voor de Carib worden uitgezocht of hiervoor aanpassingen nodig zijn en naar spreker meent is dit nog niet gebeurd. De heer De Kleijn antwoordt dat de tijdelijke voorziening die nu voor de genoemde drie landen is ingevoerd met name is ingegeven door het voorkomen van schrijnende gevallen die zich daar voordeden. De eerdere regeling was met name ingegeven door koersverschillen en dat is een andere insteek. De heer Hop wijst erop dat dit destijds zonder overleg is gebeurd en door de CCOOP is aangegeven dat het niet zo kan zijn dat er bij de koersschommelingen maar één specifieke groep wordt getroffen en dat het binnen die groep dan ook nog enkel de gehuwde binnenslaper zou betreffen. Met de huidige regeling heeft voor alle andere landen een bijstelling plaatsgevonden, ook voor de overige groepen, alleen bij de Carib is dit volgens spreker niet gebeurd, die slag moet volgens hem nog worden gemaakt. De heer Hop vraagt zich af waarom er in 2017 één groep in de Carib wel op de lijst is gezet en hoe het valt te verklaren dat alleen deze groep te maken zou hebben met koersschommelingen. De heer De Kleijn stelt naar aanleiding hiervan dat destijds in het TW Buitenland over deze regeling is gesproken waarbij overigens ook éézijdig is besloten de tijdelijke toelage voor de VS in te voeren en naderhand is besloten dit zo te laten. Nadien is hetzelfde voor Turkije en de VK geregeld en spreker wijst er op dat toen in de volle breedte voor alle landen, inclusief de Carib, is onderzocht hoe de situatie daar was. De heer Schilperoort bevestigt de door de heer Hop genoemde discussie over de Carib maar stelt voor om dit verder in het TW Buitenland te bespreken en niet in de WG AFR. De heer De Kleijn geeft aan dat is gezegd dat jaarlijks naar de tijdelijke regeling zou worden gekeken. Wat de heer Van Hulsen betreft is daarvoor geen actiepoint nodig, dat zou dan immers onafgebroken moeten blijven staan. Indien nodig brengen de centrales dit punt opnieuw in het overleg indien er problemen bij hen worden gemeld. Het punt kan wat hem betreft worden geschrapt en de inhoudelijke discussie kan in het TW Buitenland worden voortgezet. De heer Hop waarschuwt ervoor dat moet worden voorkomen dat partijen in de vicieuze cirkel tussen de brief uit 2017 en het TW Buitenland belanden. Dit onderdeel van het actiepoint wordt afgevoerd en het inhoudelijke punt over de Carib wordt verder besproken in het TW Buitenland.

Mevrouw Meesters-Leenheer stelt voor dat indien van schrijnende gevallen kennis wordt genomen deze worden aangekaart waarop de heer Hop reageert met de opmerking dat deze niet in het TW Buitenland worden aangedragen maar in het BCO Buitenland.

Actiepoint 10: bijstelling toelage buitenland over de 2de helft van 2017 voor de gehuwde binnenslaper/boordplaatser.

Dit actiepoint wordt op voorstel van de voorzitter, gelet op de samenhang met het laatste onderdeel van actiepoint 9, verder behandeld in het TW Buitenland en van de actiepuntenlijst afgevoerd.

Actiepoint 11: wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen.

Het wijzigingsvoorstel is nog in behandeling bij de heer Vink. Het actiepoint wordt aangehouden tot agendering mogelijk is. Dit wordt vermoedelijk 17-03-2020.

Voorraadagenda

1. Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren Defensie.

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft aan de conceptregeling nog steeds in de maak is. Het onderwerp staat vooralsnog gepland voor de vergadering van 17-03-2020.

Pm De heer Hop mist het onderwerp 'nadere afspraken omtrent de bezichtigingsreis' op de voorraadagenda. De bezichtigingsreis voor overzeese gebieden is volgens spreker wel toegevoegd maar er moeten nog nadere afspraken worden gemaakt over het aantal dagen van dit soort reizen, per wanneer zij wordt ingevoerd en dergelijke. De voorzitter stelt vast dat dit onderwerp inderdaad niet meer op de voorraadagenda of actielijst staat en zegt toe dat dit punt zal worden nagetrokken. Zo nodig wordt dit onderwerp op de voorraadagenda geplaatst en worden geagendeerd.

Agendapunt 3: Aanpassing systematiek Duiktoelage (AFR/18.00411, AFR/18.00697+ bijlage, AFR/19.00464 +2 bijlagen, AFR/19 .00639+ 3 bijlagen)

De voorzitter spreekt allereerst namens Defensie waardering uit voor de inzet van de duikers bij de duikactiviteiten rond de berging van de gezonken Urker viskotter. Er is veel respect voor Marine-duikers die deze moeilijke taak op zich hebben genomen. De centrales onderschrijven dit.

De voorzitter wijst erop dat dit agendapunt, gelet op hetgeen bij de vaststelling van de agenda is afgesproken, thans niet ter besluitvorming maar ter bespreking voorligt. Het onderwerp is op 19-09-2019 uitgebreid besproken en de door de centrales gevraagde aanvullende informatie is rondgestuurd. Spreekster informeert of er nog vragen zijn, met name over de bijlage, er waren immers een aantal zorgen over de inrichting van het normenkader, de duikmedische waarborgen en dergelijke.

Pm De heer Van Leeuwen heeft twee opmerkingen die ook zijn gemaakt door de duikcoördinator van de Landmacht. De eerste opmerking betreft het oppervlaktezwemmen. Dit was in de oude systematiek opgenomen en werd door de Landmacht toegepast bij de inzet van kikvorsmannen en leerling-kikvorsmannen zonder gebruik van een ademhalingsapparaat. In de nieuwe regeling vervalt dit onderdeel terwijl de Landmacht bij de Genie bezig is met de oppervlaktezwemmers. Spreker verzoekt om deze groep weer op te nemen in de systematiek van de duiktoelage. De voorzitter informeert of dit ook duikers zijn waarop de heer Van Leeuwen toelicht dat het gaat om snorkelaars/waterverkenner die zonder ademhalingsapparaat maar met zwemuitrusting werkzaamheden in het water verrichten. Wat spreker betreft dient ook in de nieuwe regeling voor deze groep een toelage te worden opgenomen. De tweede opmerking betreft een kleine omissie op pagina 3 van de PP-presentatie van de regeling. In de daar opgenomen categorieëntabel staat bij 'duikleider tactisch' dat deze in categorie 3 valt terwijl hij leiding geeft aan gevechtsduikers die in schaal 4 zitten. Wat spreker betreft is het logisch dat ook de duikleider in categorie 4 valt. De heer De Kleijn zegt toe dat hier nog naar zal worden gekeken.

De heer Schilperoort merkt naar aanleiding van briefnr. AFR/19.00639, pagina 2, bovenaan op dat daar door Defensie de nogal stellige uitspraak wordt gedaan er van overtuigd te zijn 'dat de voorgestelde bedragen voor de vaste toelagen per categorie een transitie naar een nieuwe duiktoelage mogelijk maken zonder dat dit schrijnende gevallen zal opleveren'.

Spreker geeft aan die zekerheid niet te hebben en hij vraagt zich af wat er moet gebeuren als er wel schrijnende gevallen blijken te zijn. Hij wil de zekerheid dat er in dat geval maatwerk wordt geleverd om te voorkomen dat medewerkers door de forse verschillen die kunnen ontstaan in de financiële problemen komen. De heer De Kleijn informeert bij de heer Schilperoort welke oplossing hij hiervoor in gedachten heeft, of hij bijvoorbeeld denkt aan een bijzondere commissie hiervoor. De heer Schilperoort antwoordt dat daarover nog overleg zal moeten worden gevoerd omdat het niet wenselijk is dat alle problematiek bij BCO's wordt gedropt terwijl die het al druk genoeg hebben en er steeds meer problematiek naar toe gaat. Voor nu is het voor spreker het belangrijkste dat er een afspraak wordt gemaakt waarmee problematiek van eventuele schrijnende gevallen kan worden aangepakt.

Vervolgens stelt de heer Schilperoort, evenals als bij de vorige bespreking, de optie van een afbouwtoelage aan de orde. Deze zou moeten worden ingeregeld voor degenen die na een lange periode van duiken ermee stoppen en daardoor een grote terugval in inkomen ondervinden. Bij de TOD heeft dit in het verleden voor de nodige problemen gezorgd waarbij zelfs medewerkers naar de rechter zijn gestapt. Om dit te voorkomen stelt spreker voor om een zeker afbouw te realiseren, hij denkt daarbij aan een periode van bijvoorbeeld zes maanden tot een jaar. Mevrouw Meesters-Leenheer merkt in dit verband op dat deze problematiek in ieder geval niet speelt bij degenen die van een typische duikfunctie naar een niet-duikfunctie gaan omdat deze medewerkers 'current' blijven. Indien de verplichte duiken worden verricht behoudt deze groep 50% van de toelage. De heer Schilperoort antwoordt dat hij doelt op degenen die na circa vijftien jaar duiken ermee stoppen en bijvoorbeeld naar een staffunctie overgaan. Verder wil spreker de situatie voorkomen die bij de garantie vliegttoelage is ontstaan want dat zou erop uitdraaien dat medewerkers zeer langdurig de verplichte duiken blijven doen met als enig motief het verkrijgen van de duiktoelage. Hij is voorstander van een model waarbij de medewerker de gelegenheid krijgt om zich aan de nieuwe financiële situatie aan te passen. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer De Kleijn te kennen dat dit punt zorgvuldig moet worden bekeken. Defensie is er volgens spreker geen voorstander van dat er een garantie duiktoelage in het leven wordt geroepen. De heer Schilperoort zegt te doelen op een *afbouw*toelage zoals ook de TOD die kent en die na verloop van tijd tot 0 terugloopt waardoor voor de medewerker een gewenningsperiode ontstaat. De heer De Kleijn repliceert hier wel een voorstel voor te willen formuleren maar wijst er tegelijk op dat er ook goed moet worden gelet op de herziening van de andere toelages en dat het voorstel daarin moet passen, het zal analoog aan de andere situaties moeten zijn. Dat begrijpt de heer Schilperoort maar als men dit onderwerp *nu* wil afdoen kan niet worden gewacht tot men ook klaar is met alle andere herzieningen van toelages. Spreker vindt sowieso dat de duiktoelage aan de orde moest komen. Hij vraagt zich overigens af of deze toelage nu onbeperkt moet worden vastgesteld of dat ze wordt beperkt totdat ze definitief wordt meegenomen in de herziening van het loongebouw en het toelagestelsel. Spreker wil ervoor waken dat er niet allerlei aparte regelingen in het leven worden geroepen die worden gesepareerd van de discussie die aan een andere tafel wordt gevoerd. De heer De Kleijn brengt daarop naar voren dat Defensie de duiktoelage vervoegd aan de orde heeft gesteld in verband met een veiligheidsissue, anders was zij in het reguliere proces meegenomen. Het punt van de heer Schilperoort is in ieder geval helder en Defensie komt hierop terug.

De heer Van Hulsen heeft een algemene vraag. Hij heeft in de loop van de tijd veel presentaties ontvangen en heeft begrepen dat deze ook zijn getoond aan de duikgemeenschap. Verder heeft spreker vernomen dat op bijeenkomsten met de duikgemeenschap is gesproken over het onderwerp. Spreker waardeert dat ook met de medewerkers zelf is gesproken, dit vormt op zich voor toekomstige onderwerpen wat hem betreft een prima scenario. Wat hij echter mist is wat de duikgemeenschap zelf vindt van hetgeen is gepresenteerd. De heer Van Hulsen ervaart dit als eenzijdig, het wederkerige ontbreekt. Hij wijst erop dat er in één van de brieven van Defensie staat dat er in de hoogte van de bedragen natuurlijk verschillen zijn met het verleden maar dat zich dit, over een gemiddelde carrière genomen, redelijk uitmiddelt. De uitschieters zouden uitzonderingen betreffen. Vervolgens komt, aldus spreker, uit hetgeen is gepresenteerd het volgende naar voren. De rode lijn geeft weer wat de uitkeringsbedragen zijn en de groene lijnen wat het verloop in de afgelopen jaren daarvan was. Uit deze gegevens blijkt dat er, zeker bij de duikers die in de meer gevaar zettende omstandigheden werken, behoorlijk negatieve effecten optreden. Gemiddeld genomen liggen de groene lijnen

boven de rode lijn en dat roept bij spreker twee vragen op. De eerste vraag is hoe, gelet op het vorenstaande, hard kan worden gemaakt dat gemiddeld genomen de verschillen redelijk worden uitgevlakt. De tweede vraag is hoe de duikgemeenschap bij het zien van de gepresenteerde informatie hierop heeft gereageerd. De heer De Kleijn repliceert dat de presentatie exact dezelfde was als die welke aan de centrales is gegeven. Daarbij missen de centrales natuurlijk wel de discussie die tijdens de presentaties met de duikgemeenschap is gevoerd. Spreker wijst erop dat de werkgever mede op verzoek van de centrales met de duikgemeenschap in gesprek is gegaan. De uitkomst daarvan bleek zeer waardevol te zijn en heeft ertoe geleid dat een aantal zaken die alleen in de praktijk kon worden vastgesteld uit de regeling zijn gehaald. De discussie werd natuurlijk lastiger toen zij ging over de hoogte van de duiktoelages. Dit is een onderwerp waar de werkgever met degenen die het betreft nooit helemaal goed uit kan komen. Partijen waren het er evenwel tot op zeker hoogte over eens dat het voorstel, mede gezien de in de presentaties opgenomen grafieken, redelijk is. De heer De Kleijn brengt verder naar voren dat het wel zo moet zijn dat er bij de hoogte van de toelage onderscheid moet zijn tussen wat bijvoorbeeld een arts in de duiktank presteert en datgene wat een duiker op 90 meter diepte doet. Het oorspronkelijke voorstel waarin de nu voorgestelde stappen in de toelages zijn opgenomen stamt overigens van de duikgemeenschap zelf en niet van de werkgever. Tijdens de bijeenkomst in Den Helder bestond overeenstemming over het gegeven dat er een ander soort vergoeding moest komen in de vorm van een vaste duiktoelage. Verder geeft spreker met betrekking tot de duiknorm, zoals deze is besproken in de WG AFR en waarbij het voorstel is om bij overschrijding daarvan de toelage als 'straf' voor de werkgever met 50% te verhogen, aan dat dit tot discussie heeft geleid in het hele land. Een dergelijke systematiek wordt gezien als het introduceren van een drempel waar de duikers dan juist weer overheen zullen willen gaan. Deze drempel en de bestraffing bij overschrijding daarvan is aldus spreker mede op verzoek van de centrales in het voorstel opgenomen. Op dit punt is Defensie er niet helemaal uitgekomen met de duikgemeenschap, dit discussiepunt is ook in de brief van Defensie benoemd. Resumerend stelt de heer De Kleijn vast dat het in gesprek gaan met de duikgemeenschap zeer waardevol is geweest. Het overleg over de hoogte van de toelages dient echter in de WG AFR te worden gevoerd en spreker heeft aan de duikgemeenschap ook duidelijk te hebben gemaakt dat men niet met hen hierover aan het onderhandelen was.

De heer Van Hulsen wil allereerst de werkgever complimenteren met de aanpak waarbij met de duikgemeenschap het gesprek is aangegaan. De discussie over de normering en het overschrijden daarvan is volgens hem echter complex. Zo lang als de duikers binnen de normering blijven is er geen probleem en zal niet aan uitbetaling van de 50% extra worden toegekomen, maar spreker voorziet dat er situaties zullen ontstaan waarbij de normering wel wordt overschreden waarbij de werkgever dan als een soort 'penalty' extra moet betalen. Het probleem schuilt volgens spreker echter in het basisniveau van de toelages en hij geeft nogmaals aan de indruk te hebben dat de inschatting, dat over een gehele carrière genomen het nieuwe stelsel voor de hoogte van de vergoeding grosso modo niet zoveel uitmaakt behoudens enkele uitschieters, een onjuiste is. Spreker voelt er niets voor om over een jaar terug te komen aan deze tafel en dan te moeten mededelen dat door deze onjuiste inschatting het personeel zich bij hem heeft gemeld met problemen op dit punt, waarop de heer De Kleijn antwoordt dat Defensie dit natuurlijk ook niet wil. De heer Van Hulsen vervolgt dat hij de uitkomst van de bedragen van de rode lijnen bij een aantal categorieën substantieel lager vindt dan het huidige niveau van de toelages. De heer De Kleijn repliceert dat eerder door Defensie aan de centrales grosso modo is gecommuniceerd wat de totale omvang van het budget van de duiktoelages en het effect van het voorstel daarop is. Daarbij is aangegeven dat dit budget fors toeneemt wat inhoudt dat er met de maatregel veel meer geld aan de duiktoelage wordt uitgegeven. Bijgevolg zal de medewerker gemiddeld meer duiktoelage gaan ontvangen wat niet uitsluit dat in sommige gevallen er iets meer of iets minder wordt uitgekeerd. Met de invoering van een vaste duiktoelage kan het niet anders zijn dan dat er mensen zijn die meer en die minder zullen ontvangen. Er kan niet worden gegarandeerd dat men hetzelfde als in het verleden krijgt. De heer Van Hulsen reageert hierop met de opmerking dat hij dat niet heeft gesteld maar dat hij heeft beweerd dat bij een aantal categorieën de verschillen erg groot zijn en dat betreft ook nog eens degenen die het zwaardere duikwerk doen. Verder kan spreker niet invullen hoe er tot een opgeplust budget is gekomen en hij oppert dat dit bijvoorbeeld ook kan voortkomen uit het opnemen van de duiktoelage in de pensioengrondslag. De heer De Kleijn antwoordt hierop dat dat niet het geval is en dat de hogere kosten puur de

bedragen betreft die aan duiktoelages worden uitgekeerd. Bij de presentaties is aangegeven dat er circa 10 miljoen euro over de afgelopen vier jaar is uitgekeerd en dat dit 2,5 miljoen euro per jaar is. Daar is nu een fors bedrag bij opgeteld om de maatregel in te kunnen voeren.

De heer Schilperoort vraagt zich af of de verdeling dan wel juist is uitgevoerd. Zo ziet hij bij de constructieduiker Genie dat de rode lijn ver boven de bedragen van de afgelopen vier jaar ligt terwijl bij anderen deze lijn dwars door de gemiddelden loopt. Dit roept bij spreker de vraag op of deze bedragen wel correct zijn. De heer De Kleijn repliceert dat dit lastig blijft mede omdat de lijnen van de individuele duikercategorieën nu vaak door elkaar lopen terwijl dit in de toekomst vlakke lijnen worden. De heer Schilperoort vervolgt dat bij andere groepen de lijnen ver boven de rode lijn lopen wat bij hem de vraag oproept of dit wel kan kloppen en hij vreest dat dit juist schrijnende gevallen zal opleveren. Wat de heer De Kleijn betreft zullen hier goede afspraken over kunnen worden gemaakt. De heer Van Leeuwen vraagt zich af hoe de bedragen zijn vastgesteld en waarom er zulke grote verschillen zijn in de hoogte van de uitgekeerde toelages in de duikgemeenschap, hiervan wordt door Defensie kennis genomen.

Pm Naar aanleiding van het vorenstaande zullen de volgende vragen door Defensie worden beantwoord:

- waarom is er in de nieuwe systematiek geen toelage voor oppervlaktezwemmers opgenomen?
- is de 'duikleider tactisch' terecht in categorie 3 in plaats van 4 ingedeeld?
- hoe wordt omgegaan met schrijnende gevallen?
- kan er een afbouwregeling worden ingevoerd voor degenen die stoppen met duiken?

De bespreking van dit agendapunt wordt op de volgende WG AFR van 28-01-2019 voortgezet waarbij in principe ook de (schriftelijke) beantwoording van deze vier vragen wordt besproken.

De heer Hop informeert hoe wordt omgegaan met de duiker in opleiding waarop de heer De Kleijn antwoordt dat deze vanaf dag één van de opleiding een vergoeding ontvangt van 100% conform hetgeen geldt voor de categorie waarvoor hij wordt opgeleid.

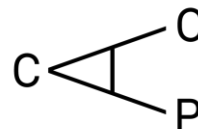
*** PAUZE***

Agendapunt 4: Verdiepende presentatie WKR (AFR/19.00632 p.9 onder 'actiepunt 3')³

De voorzitter heet mevrouw Leget en de heer Duinker, die eerder al een presentatie over de WKR hebben gegeven, welkom. Bij de eerste presentatie zijn vragen gesteld en mede naar aanleiding daarvan wordt vandaag een tweede presentatie gegeven.

Mevrouw Leget geeft aan dat dat de vorige keer een aantal vragen is gesteld, zoals welke cijfers er achter het overzicht schuilgaan, welke partijen er eigenlijk praten over de vulling van de vrije ruimte en of de centrales daar een rol bij hebben. Ook is gevraagd hoe de interdepartementale gang van zaken is ingericht. Op deze onderwerpen wordt vandaag bij de presentatie ingegaan. De heer Duinker zal daarbij op de cijfers ingaan en mevrouw Leget neemt de rest voor haar rekening. Spreekster start met het aangeven van hetgeen in de eerste presentatie aan de orde is geweest. In 2015 is bij Defensie gestart en dit was het laatste jaar waarin kon worden aangehaakt bij de WKR, daarvoor is de administratie ingericht. Een deel moest afleiden naar de vrije ruimte waarvan, als deze vol is, voor het merendeel daarboven 80% belasting moet worden berekend. Zaken die in de nieuwe waardering zitten, zoals bijvoorbeeld bureaus en dergelijke, tellen niet mee. Daarnaast is bezien wat is vrijgesteld. Defensie is uiteindelijk 'as was' overgegaan, zoals de situatie op

³ Dit agendapunt is behandeld na agendapunt 6 (vanaf 13.00 uur).

dat moment was en zoals op dat moment met aparte eindbeschikkingen werd gewerkt. Dit is allemaal in de vrije ruimte gekomen. In beginsel is de belasting die wordt betaald geld van Defensie zelf en dus geen arbeidsvoorwaardengeld.

De heer Schilperoort merkt op dat ook duidelijk zou worden gemaakt welke kosten er verplicht onder de WKR vallen, waarom Defensie een aantal kosten vrijwillig in de WKR heeft gebracht en wat daarvoor de motivatie was. Mevrouw Leget antwoordt dat zij net aangaf dat 'as was' is overgegaan. Dit houdt in dat alle betalingen die aan werknemers werden gedaan die niet in het maandloon werden meegenomen en waarvan de belasting voor rekening van de werkgever was in de vrije ruimte zijn gekomen. Spreekster gaat er vanuit dat dit ook grotendeels is besproken in de WG AFR. De heer Schilperoort reageert hierop met de opmerking dat dit juist de reden was waardoor er discussie is ontstaan. De centrales hebben bij de overgang aan Defensie verzocht om aan te geven wat er in de WKR viel. Mevrouw Leget repliceert dat de kerstpakketten een duidelijk voorbeeld hiervan zijn. Deze waren voorheen belast en vallen nu in de vrije ruimte. Zij zal dit nog verder toelichten bij de bespreking van de cijfers.

Mevrouw Leget vervolgt dat er met het invoeren van de nieuwe WKR twee keuzemogelijkheden zijn. De werkgever kan bepaalde posten in de vrije ruimte onderbrengen of hij kan ze in het maandloon meenemen. Het verschil tussen deze twee posten is of ze meetellen bij het fiscale inkomen. In de vrije ruimte is dat niet het geval en hebben zij derhalve geen effect op toeslagen en andere zaken waarop de hoogte van het fiscale inkomen effect heeft. Indien de posten wel deel uitmaken van het maandloon dan vormen zij een onderdeel van het fiscale inkomen en tellen ze wel mee bij het toetsingsinkomen voor toeslagen en dergelijke. De vraag is nu of er zaken uit de vrije ruimte kunnen worden gehaald en spreekster geeft aan dat dit wel kan mits zij verloond worden en gaan meetellen voor het fiscale inkomen. Als het om niet-belaste componenten gaat is dit geen probleem want dan vallen ze ook niet in de vrije ruimte omdat dit alleen voor belaste componenten geldt, in beginsel gaat Defensie hier zelf over. In het overzicht dat ook vorige keer is getoond is er een verschil zichtbaar tussen 2017 en 2018 en ook tussen 2015 en 2016 waarbij er zaken verschuiven. Dat komt soms omdat er zaken bijkomen zoals de uitbreiding van het cafetariamodel met de fiets en de computer. De bedragen die onder het NSK (Nieuw Salarissysteem Krijgsmacht) vallen zijn daardoor omhoog gegaan waardoor het bruto-inkomen in zijn algemeenheid is gedaald en de genoemde posten in de vrije ruimte vallen.

Met betrekking tot de vraag over de interdepartementale gang van zaken merkt mevrouw Leget het volgende op. Elk jaar ontvangt Defensie van P-direct (de organisatie van de overige departementen) een overzicht van wat bij de andere departementen aan vrije ruimte over is gebleven en hoe deze zal worden verdeeld. Gebleken is dat Defensie de grootste afnemer van deze vrije ruimte is, dit wordt naar rato van de overschrijding vastgesteld. Er is circa 82 miljoen euro naar Defensie gegaan waarvan 80% scheelt in de belastingen voor Defensie, oftewel 80% van de vrije ruimte die Defensie krijgt is rechtstreek minder belasting. Uit de tabel blijkt dat Defensie in 2018 een bedrag van 7 miljoen van het Rijk heeft ontvangen, oftewel 80% van wat aan vrije ruimte van de overige departementen is verkregen. Er zijn nog meer departementen die een tekort op de vrije ruimte hadden, waaronder buitenlandse zaken, maar die bedragen zijn veel kleiner dan bij Defensie. Defensie is een erg grote partner bij de interdepartementale verdeling van de overgebleven vrije ruimte. De berekende eindheffing over 2018 bedraagt bijna 60 miljoen.

De heer Van Hulsen merkt op dat het gunstig is dat Defensie aan deze constructie deel kan nemen. Mevrouw Leget hoopt dat deze ook kan worden behouden aangezien de fiscus bij Defensie heeft geïnformeerd of alle departementen onder dezelfde constructie vallen waarop bevestigend is geantwoord en is aangegeven dat zij allemaal onder de staat vallen. De belastingdienst heeft tot op heden nog niet bevestigd het daarmee eens te zijn. Opvallend is dat de belastingdienst aan spreekster juist te kennen had gegeven dat Defensie zich moest aansluiten bij de andere departementen omdat daar vrije ruimte over was en Defensie daarvan dan kon profiteren. De heer Van Hulsen voorziet dat de vrije ruimte bij de andere departementen zal afnemen hetgeen mevrouw Leget bevestigt, er wordt ook daar meer uitgegeven en er is druk ontstaan vanuit het personeel bij de andere departementen om meer gebruik te maken van de

beschikbare vrije ruimte. Dit heeft in 2019 al tot een afname geleid van de vrije ruimte die nog door Defensie kan worden overgenomen.

De heer Duinker geeft een toelichting op de onderliggende cijfers van de WKR waarbij wordt ingegaan op de kostenposten die leiden naar de vrije ruimte, mede om een beeld te geven van de wijze waarop de fiscale werkelijkheid er voor Defensie uitziet. Eerst wordt een overzicht met bedragen en vervolgens een detailblad met de onderverdeling daarvan gepresenteerd. De gegevens zijn uit de diverse bronsystemen gehaald (NSK, DIDO, de financiële administratie en overige systemen). Op het detailblad staan onder meer de kosten van de fiets, de PC, de IKAP-regeling, receptiekosten, telefoonkosten, onderhoud dienstkleeding, zakelijke documenten zoals de VOG en sportschoenen. Dit zijn allemaal kostenposten die uit de systemen naar voren zijn gekomen en leiden naar de vrije ruimte waarover Defensie de eindheffing moet afdragen.

De heer Bliek merkt op dat sportschoenen slechts eenmaal meetellen waarop de heer Duinker aangeeft dat dit in beginsel het geval is. Mevrouw Leget voegt hieraan toe dat hierover ook met de belastingdienst is gesproken en zij geeft aan dat er misschien mogelijkheden zijn om deze in de Arbo-regeling op te nemen door daarin expliciet te formuleren dat sportschoenen bij het sporten verplicht zijn waardoor ze belastingvrij zijn.

De heer Duinker vervolgt dat het van belang is om helder te maken dat de WKR een resultante is van diverse beleidsmatige beslissingen die door de WG AFR zijn genomen. Als voorbeeld geeft spreker de kwestie van de verkeersboetes die Defensie al dan niet verhaalt op het personeel dat de boete heeft gekregen. Dit is – beleidsmatig gezien – verwerkt in het AMAR en het BARD en de beleidsregel schadeverhaal personeel. Het resultaat daarvan is dat een deel van de boetes wordt teruggevorderd en deze bedragen vallen niet in de WKR. Het deel dat op beleidsmatige gronden niet wordt teruggevorderd valt vanwege de regelgeving wel binnen de WKR. Er is in het algemeen voor de werkgever weinig keuzevrijheid om te bepalen wat wel en niet in de WKR valt. De heer Schilperoort merkt in dit verband op graag te willen weten welke posten op grond van wetgeving verplicht in de WKR vallen, dit blijkt namelijk niet uit hetgeen nu wordt gepresenteerd. Ook is het volgens spreker van belang dat inzichtelijk is welke posten Defensie zelf aan de WKR heeft toegevoegd waarna aan deze tafel kan worden besproken of partijen het over dat deel eens zijn. Mevrouw Leget wijst er nogmaals op dat het de keuze is om een component bij het loon of in de WKR mee te laten meetellen.

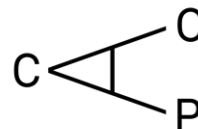
De heer Duinker licht de stappen toe die leiden naar datgene wat in de vrije ruimte wordt opgenomen. Dit wordt bepaald door fiscale wet- en regelgeving. Artikel 31 en 31 a van de Wet op de Loonbelasting bepalen dat de WKR dient te worden toegepast wat zich voor Defensie heeft vertaald naar het handboek loonheffingen dat elk kwartaal door de belastingdienst wordt uitgevaardigd en van internet kan worden gedownload. Hierin zijn de stappen opgenomen die moeten worden doorlopen om te bepalen of een vergoeding, verstrekking of ter beschikkingstelling al dan niet in de WKR moet worden opgenomen. Oftewel: valt het loon onder gericht vrijgesteld of nihil-waardering. Het militaire uniform is bijvoorbeeld nihil gewaardeerd en de reiskostenvergoedingen die worden verstrekt op of onder de norm van 19 cent zijn gericht vrijgesteld oftewel onbelast en hoeven niet in de vrije ruimte mee te worden genomen. Indien kosten niet onder één van deze twee labels vallen of als het niet gaat om intermediaire kosten (kosten die de werknemer voor de werkgever maken terwijl de eigendom bij de werkgever blijft) dan zal er een label WKR vrije ruimte aan moeten worden toegekend. Dit is via de fiscale wetgeving voorgeschreven waardoor er weinig keuzeruimte over blijft. De keuzemogelijkheid bevindt zich aan het voortraject wanneer er over arbeidsvoorwaarden en financiële rechtspositie wordt gesproken. Op dat moment moet worden bepaald of componenten in de eindheffingsregeling of in de WKR vallen. Bij het verlonen wordt de loonheffing bij de werknemer gelegd. Dit is een andere discussie dan die welke gaat over welke posten in de WKR vallen. In 2015 is Defensie overgegaan en op dat moment is niet de keuze gemaakt voor verloning dan wel eindheffing. De financiële rechtspositie is bezien en deze is naar de WKR vertaald.

De heer Schilperoort wijst erop dat de centrales op dat moment *we*/deze keuze wilden maken maar daartoe is geen gelegenheid geweest omdat het onderwerp niet op de AFR-tafel kwam, met als gevolg dat zij er geen beeld bij hadden van wat er in de WKR is gekomen. De heer Duinker geeft aan dat wat er nu over de WKR is gepresenteerd alles omvat wat deze regeling behelst, inclusief de Rijksbrede vereffening. Daarnaast dienen nieuwe ontwikkelingen in de gaten te worden gehouden zoals afspraken die bij nieuwe arbeidsvoorwaarden worden gemaakt en interdepartementale ontwikkelingen die gevolgen kunnen hebben voor de WKR. De heer Schilperoort begrijpt dat maar hij wil dat partijen over dit soort zaken aan de voorkant afspraken kunnen maken waarbij met dit soort effecten rekening kan worden gehouden en kan worden gekozen of componenten verloond worden of in de WKR belanden. Spreker snapt dat de WKR nu ver wordt overschreden en het is een goede zaak dat vanuit de andere departementen vrije ruimte wordt verkregen maar in de toekomst moet er ook kunnen worden gekozen om deze voorziening anders te faciliteren en zo ruimte voor andere zaken te scheppen. Hier heeft spreker nu nog geen scherp beeld bij. De voorzitter merkt op dat het niet zo is dat bepaalde componenten in de WKR *moeten* worden gestopt maar er worden hierover afspraken gemaakt en op basis daarvan worden ze ingedeeld bij het maandloon of de WKR. De heer Schilperoort reageert hierop met de opmerking dat als de centrales daar op dat moment bij worden betrokken er wellicht andere keuzes zullen worden gemaakt. De voorzitter geeft als voorbeeld de WUL (Wet Uniform Loonbegrip) die nu is opgenomen in de WKR en er uit zou kunnen worden gehaald waarop mevrouw Leget opmerkt dat dit alleen kan indien ze dan met het loon wordt meegenomen. De heer Schilperoort merkt in dit verband op dat de WUL momenteel boven de ruimte zit die de WKR biedt – het ligt er namelijk aan op welke plek zij wordt ingezet – waardoor er door Defensie 80% heffing over moet worden betaald. Als de WUL in het loon wordt gestopt dan betalen de meeste medewerkers daar circa 30, 40 of 50 % procent loonheffing over en is het wellicht mogelijk om het bedrag te verhogen. Spreker wil op zijn minst de gelegenheid krijgen om naar dit soort zaken gezamenlijk te kijken. Mevrouw Leget wijst erop dat het Defensie geld scheelt als er zaken uit de WKR worden gehaald en worden verloond waarop de heer Schilperoort aangeeft dat met het geld dat dan overblijft mogelijk meer voor het personeel kan worden gedaan en dat is ook de discussie die hij wenst te voeren. Mevrouw Leget merkt hierover op dat het niet om AV-middelen gaat.

Volgens de heer Van Hulsen zit over dit onderwerp een deel van de frustratie in het feit dat toen in het verleden over de WUL is gesproken dit element zonder overleg met de centrales door Defensie in de WKR is gestopt. De heer Bliek wijst erop dat er maar één keer een keuze kan worden gemaakt met betrekking tot de componenten die in de WKR of het loon worden ondergebracht. Als deze aan de belastingdienst bekend zijn gemaakt dan kan dit niet meer worden gewijzigd. Alleen bij nieuwe componenten kan er volgens spreker weer een keuze worden gemaakt.

De heer Duinker licht nader toe dat hetgeen hij heeft gepresenteerd een resultante is van de wijze waarop bij Defensie de financiële rechtspositie in het beleid is ingestoken. Veel van wat in de vrije ruimte van de WKR is ondergebracht is nu staande financiële rechtspositie. Spreker schat dat dit circa 90% van de hele WKR omvat wat betekent dat er op dit moment maar zeer weinig aan kan worden veranderd. Daarbij moet worden gedacht aan zaken zoals sociale activiteiten buiten de werkplek, of er kan bijvoorbeeld worden besloten om sportschoenen niet te vergoeden. De heer Schilperoort denkt hierbij aan andere opties en spreker vraagt zich af wat er met de belastingdienst is afgesproken om te bereiken dat bepaalde componenten buiten de WKR worden gehouden, zeker daar waar het de bijzondere positie van de militair betreft zoals voeding in het buitenland en het verplicht moeten aanschaffen van sportschoenen. Spreker vraagt zich af waarom deze zaken in de WKR zitten, wat hem betreft zijn dit voorzieningen die voor het werk noodzakelijk zijn. De heer Duinker stelt hierop dat hij als jurist te maken heeft met een normale werkelijkheid en een juridische werkelijkheid en die hoeven niet met elkaar overeen te komen, dit geldt volgens spreker ook voor de fiscale werkelijkheid. Defensie is nog wel met de belastingdienst in overleg over bijvoorbeeld de sportschoenen en dergelijke. Ook Defensie heeft echter te maken met de landelijke ontwikkelingen en spreker benadrukt nogmaals dat er slechts een zeer beperkte bewegingsruimte is onderwerpen zoals de WKR. De voorzitter suggereert in dit verband dat bij de fiscus er op kan worden gewezen dat indien het om zaken gaat die aan de bijzondere positie van de militair zijn gerelateerd daar standaard vrijstellingen voor zouden kunnen worden verleend. Hierop stelt de heer Schilperoort dat als de fiscus daar

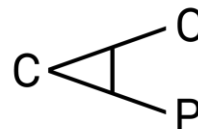
niet aan mee wil werken hij dat graag nu wil horen want dan kunnen er mogelijk andere middelen worden ingezet. De heer Duinker repliceert dat dit helder is en wijst erop dat in het handboek loonheffingen, waaraan Defensie zich dient te houden, bijvoorbeeld staat dat de uniformen nihil zijn gewaardeerd. Of dat ook voor sportschoenen zou gelden daarover kan nog gediscussieerd worden, maar dit zijn wel de richtlijnen waaraan de werkgever zich dient te houden. Gebeurt dat niet dan wordt er een naheffing opgelegd.

De voorzitter wijst er nogmaals op dat gemaakte keuzes om componenten in de WKR te brengen niet zonder meer terug kunnen worden gedraaid. De heer Duinker stelt hierover dat dit klopt maar hij acht het wel mogelijk om jaarlijks een andere keuze te maken. Als voorbeeld geeft spreker de eerder genoemde verkeersboete: als daarvoor het voorschrift en het beleid wordt aangepast dan kan er een andere keuze worden gemaakt. Het aanpassen van voorschriften dient zijns inziens in de WG AFR te worden behandeld. Het valt de heer Suwout op dat er steeds wordt gesteld dat zaken aan de AFR-tafel dienen te worden geregeld maar tegelijk wordt gezegd dat er niet van de regels kan worden afgeweken. Spreker betwijfelt daarom dat de WG AFR aan het roer van deze materie staat. Volgens de voorzitter is de vraag van de centrales hoe de diverse componenten in de WKR zijn beland. Zoals spreekster al aangaf kunnen zaken die eenmaal in de WKR zitten er in principe niet meer uit worden gehaald tenzij er nieuw beleid wordt geformuleerd. De heer Van Hulsen geeft aan dat bij de besluitvorming hier vaak niet bij stil wordt gestaan. In bijvoorbeeld het geval van de vrije huisvesting voor de militair die gedurende drie jaar ergens wordt geplaatst wordt besloten dat hij ook drie jaar door de weeks huisvesting krijgt. Er wordt gefocust op de aanspraak maar er wordt niet beoordeeld wat er aan de achterkant aan fiscale consequenties gaat spelen. Spreker wil eigenlijk voorkomen dat hierdoor onnodig Defensiegeld, dat voor de medewerkers is bestemd naar de fiscus gaat.

De heer Schilperoort wil eerst de huidige lijst met componenten die in de WKR vallen grondig bestuderen. Nu deze aan de centrales is voorgelegd wil hij eerst per post afwegen of hij het er wel mee eens is dat deze voor altijd in de WKR zit. De voorzitter wijst erop dat het volgens haar niet de intentie was om de lijst breed te delen. De heer Schilperoort geeft aan dat hij de bedragen er niet in hoeft te hebben maar hij wil een overzicht waarop alle posten staan die in de WKR vallen. Hij doelt daarbij niet op de door de fiscale regels verplicht gestelde posten maar de posten die Defensie er vrijwillig in heeft gestopt, zodat de centrales kunnen bepalen of zij het daarmee eens zijn of niet. Ook wil spreker helder hebben wat is ondernomen om te bewerkstelligen dat bepaalde posten vrij worden gesteld vanwege de relatie die ze met de bijzondere positie van de militair hebben. De heer Schilperoort hoeft niet alle details te hebben maar wel een overzicht van wat er in de WKR zit zodat de discussie hierover kan worden aangegaan. Dan kan er naar de toekomst toe worden gezien op welke wijze Defensie zo dicht mogelijk uitkomt bij een nihil-overschrijding van de vrije ruimte. Daarmee wordt voorkomen dat er 80% belasting door Defensie moet worden betaald, dat geld kan dan aan andere zaken worden besteed. Als daarbij componenten voortaan worden verloond ontstaat er bovendien vrije ruimte voor de WKR. De werknemer betaalt voorts veel minder dan 80% belasting en om het netto-inkomen op de loonstrook te handhaven kan het brutoloon beleidsmatig opgehoogd. De voorzitter vraagt zich af of het hier wel om communicerende vaten gaat.

Mevrouw Leget duidt aan dat het bij enkele WKR-posten om grote bedragen gaat, te weten de WUL en de extraterritoriale kosten. De laatste categorie betreft de vergoeding boven de 30% voor medewerkers in het buitenland. Voor huisvesting en legering is voor de eerste twee jaar met de belastingdienst overeengekomen deze niet te belasten, het derde jaar echter wel.

De heer Schilperoort ziet nog een andere 'grote klapper' op de lijst staan te weten een bedrag van 38 miljoen voor NSK waarop de heer Duinker toelicht dat het leeuwendeel van kosten in de WKR in de salarisadministratie zit. Het valt de heer Schilperoort verder op dat ook voedingskosten buitenland op de lijst staan, dat is typisch een onderwerp waar hij over in gesprek wil gaan want hiervoor wil spreker wel ruimte vrijmaken. Hij wil in het algemeen dat er in de WG AFR overleg komt om, met name naar de toekomst toe, met betrekking tot de WKR afspraken te maken waarop de voorzitter

antwoordt dat dit een optie is voor wat betreft het helder krijgen van de fiscale gevolgen van de te maken keuzes om zaken in de WKR te brengen. De heer Duinker geeft aan dat de fiscale impact door HD FC kan worden vastgesteld. De heer Schilperoort schat in dat, gezien de grote bedragen die met name met de WUL gemoeid zijn, door een andere indeling van de WKR-componenten middelen vrijkomen die dan op een andere wijze ten behoeve van het personeel kunnen worden aangewend. De voorzitter betwijfelt dat het geld, dat op deze wijze vrij zou komen, automatisch op de WG AFR-tafel belandt aangezien het niet gaat om arbeidsvoorwaardengeld en derhalve niet in de dekkingsplaat terecht komt. Mevrouw Leget geeft aan dat het bij het vrijkomen van WUL-geld de vraag is of Defensie vrijgekomen middelen mag houden. Het is een dermate groot bedrag dat de kans bestaat dat Financiën concludeert dat de begroting voor Defensie dan omlaag kan. En als Defensie het geld wel mag houden en het zou naar AV worden overgeheveld dan is het de vraag waar het aan besteed gaat worden.

De voorzitter wijst op het vertrouwelijke karakter van het onderwerp en het feit dat de presentatie op zich al vertrouwelijk is, en vraagt zich af of deze informatie wel in het verslag kan worden opgenomen of dat deze anderszins moet worden verwerkt. De heer Schilperoort repliceert dat hij geen reden ziet om hetgeen besproken is niet in het verslag op te nemen. Mevrouw Leget geeft aan dat zij eigenlijk een informeel overleg wilde voeren omdat bepaalde zaken niet naar buiten kunnen worden gebracht aangezien het interne Defensiezaken zijn. Wat de heer Schilperoort betreft is er sprake van een openbare discussie van de WG AFR en hij zou het vreemd vinden als vervolgens achteraf wordt besloten om zaken die besproken zijn niet in het verslag te zetten. De voorzitter wijst erop dat de presentatie die is gegeven niet van tevoren is gedeeld omdat zij vertrouwelijke informatie bevat. Spreekster vraagt zich af of het wenselijk is om de bespreking daarvan als openbaar aan te merken en in een openbaar verslag op te nemen omdat daardoor gevoelige informatie openbaar wordt gemaakt. Deze uitleg acht de heer Schilperoort onjuist: als er een discussie in de WG AFR is gevoerd waarvan partijen vaststellen dat deze vertrouwelijk is dan dient te worden afgesproken dat (een deel van) het verslag vertrouwelijk wordt en dat is iets anders dan dat de inhoudelijke discussie niet in het verslag komt. De voorzitter repliceert dat dit hetzelfde is als wat zij bedoelde en de vraag alleen is wat er vanwege de vertrouwelijkheid niet in het verslag kan komen waarop mevrouw Leget aangeeft dat het daarbij met name om de cijfers gaat. De heer Schilperoort geeft hierop aan dat cijfers wat hem betreft niet in het verslag hoeven, die zijn ook niet expliciet besproken. De voorzitter geeft aan dat zij alleen van HD FC duidelijkheid wilde hebben welke informatie als vertrouwelijk geldt en niet in het verslag dient te komen waarop de heer Hop stelt dat dit dan had moeten worden besproken voordat de discussie werd gevoerd. De heer Schilperoort vindt dat hetgeen is besproken gewoon in het verslag kan worden opgenomen, als dat niet gebeurt zal hij verzoeken om het letterlijk uit te laten schrijven. Hij blijft erbij dat er een openbare discussie is gevoerd. De voorzitter herhaalt dat zij alleen helder wil hebben van HD FC of er informatie is besproken die niet mag worden gedeeld waarop de heer Schilperoort nogmaals aangeeft dat hij wat vandaag is besproken in het verslag terug wil zien. De voorzitter antwoordt dat dit helder is, bij het vaststellen van het verslag kan er eventueel nog verder hierover worden gesproken. De heer Hop wijst erop dat alles wat in dit overleg van de zijde van Defensie naar voren wordt gebracht namens de voorzitter is, ook als er medewerkers worden uitgenodigd om hier een verhaal te doen. Er kan niet achteraf worden gezegd dat hetgeen besproken is vertrouwelijk is, dat had vooraf moeten worden overeengekomen. De heer Schilperoort voegt hieraan toe dat door Defensie alleen is aangegeven dat de presentatie zelf vertrouwelijk was en daarom niet kon worden gedeeld, en dat is wat van tevoren is afgesproken. Spreker ziet wel wat er in het verslag komt te staan en als er zaken die hij essentieel acht ontbreken dan zal hij dat aan de orde stellen. De voorzitter kan zich daarin vinden en merkt op dat ook mevrouw Leget en de heer Duinker dat dan nog kunnen controleren, volgens haar is dit conform de wijze waarop de vergaderingen worden vastgelegd. De heer Schilperoort antwoordt hierop dat, als er zaken zijn die Defensie niet in het verslag wil hebben, de centrales dat dan willen vernemen en dat ze er dan op zullen reageren. Spreker geeft aan dat hij een overzicht wil ontvangen van de posten die in de WKR vallen waarbij wordt gespecificeerd wat er wettelijk verplicht is en welke posten er vrijwillig door Defensie in zijn gestopt. Vervolgens kan er een discussie worden gevoerd waarbij de centrales de gelegenheid krijgen om aan te geven of de indeling zo moet blijven of dat er wijzigingen moeten worden doorgevoerd. De heer Hop sluit zich volledig hierbij aan. De voorzitter is bereid om na te gaan of een dergelijke lijst kan worden aangeleverd.

De heer Bliek geeft aan te begrijpen dat bepaalde financiële gegevens niet publiek kunnen worden gemaakt. Wat hem betreft gaat het er om dat als partijen moeten gaan bezien hoe bepaalde middelen moeten worden verdeeld helder moet zijn over welke onderwerpen om wat voor cijfers het gaat. Spreker vindt dat de regeling duidelijk is uitgelegd, maar hij kan geen overleg voeren zonder dat bekend is over welke bedragen het gaat. Hij vraagt zich af of het mogelijk is om het overzicht te krijgen van wat er binnen de WKR valt, zonder bedragen. De heer Duinker geeft aan dat cijfers over zaken zoals de IKAP-regeling met fietsen, ICT-middelen en dergelijke geen geheime informatie bevatten want dat betreft beleid dat aan deze tafel is overeengekomen en de vermelde bedragen zijn in feite het resultaat van dit beleid. De heer Bliek doelt echter met name op de grote bedragen die op tabblad A zijn gepresenteerd (Overzicht op hoofdlijnen) waarop de heer Duinker antwoordt dat die bedragen de verzameling zijn van alle posten die op tabblad B op detailniveau zijn weergegeven. De heer Schilperoort stelt vast dat het probleem kennelijk wordt gevormd door de vermelding van de bedragen en die zijn voor hem minder relevant. Mevrouw Leget stelt voor om intern bij HD FC te overleggen in hoeverre de informatie kan worden gedeeld. De heer Schilperoort verandert echter van standpunt en wil de discussie aan het SOD voorleggen. Desgevraagd door de voorzitter waarom hij dat wil geeft spreker aan dat er nu al vijf jaar over de WKR wordt gediscussieerd waarbij de centrales telkens vragen om een schriftelijk overzicht met alle componenten die in de regeling zijn gebracht en welke keuzes Defensie heeft gemaakt, teneinde deze te beoordelen en eventuele andere keuzes te kunnen maken. Spreker heeft de indruk dat Defensie deze discussie wil afhouden. Hij heeft onvoldoende aan de informatie die in de mondelinge presentaties is verstrekt en daarom heeft hij gevraagd om een schriftelijk overzicht. Als dat niet wordt geleverd dan ziet hij zich genooddakt om naar het SOD te gaan. De voorzitter repliceert dat zij enkel heeft voorgesteld om te bezien of er informatie in de presentatie zit die vertrouwelijk is en niet te hebben gezegd dat er geen schriftelijk overzicht zal worden overgelegd. De vertrouwelijke informatie is in de mondelinge presentatie gegeven en nu ligt het verzoek er om de lijst, eventueel zonder de bedragen, met de centrales te delen. Dat verzoek wil Defensie intern bespreken en daarna zal het verzoek zo snel mogelijk worden beantwoord, dit lijkt spreekster geen kwestie die nu naar het SOD zou moeten. De heer Schilperoort antwoordt dat het voor hem niet duidelijk is wat er nou zo vertrouwelijk is aan de informatie. De voorzitter stelt voor om dit bij de HDP na te vragen en dit terug te koppelen naar het overleg. Wat de heer Hop betreft kan dit dan beter meteen in de setting van het SOD gebeuren omdat voor hem de discussie over dit onderwerp inmiddels ook te lang heeft geduurd en Defensie kennelijk niet bereid is om de nodige informatie te delen. De voorzitter herhaalt dat ze dat laatste niet heeft gesteld, zij heeft alleen voorgesteld om eerst te controleren welke informatie wel en niet kan worden gedeeld. De heer Hop herhaalt dat dit dan aan de HDP in de SOD-setting dient te gebeuren. De voorzitter antwoordt dat de HDP hierop het antwoord zal geven en sluit de bespreking van het agendapunt af.

Pm

* PAUZE*

Agendapunt 5: Regelingen hondengeleiders (AFR/19.00418, AFR/19.00427+ 4 bijlagen, AFR/19.00462, AFR/19.00469, AFR/19.00637+ 1 bijlage)

De heer Sterk sluit aan om vragen over dit onderwerp te beantwoorden en mevrouw Damen krijg als eerste het woord om een inleiding te geven. Spreekster geeft aan dat met brief AFR/11.004⁴ een concept compensatieregeling hondengeleiders is aangeboden zoals was afgesproken in brief AFR/08.002⁵. Om tot deze regeling te komen is een werkgroep opgericht waarin verschillende vertegenwoordigers van de hondeneenheden input hebben gegeven. De conclusie van de werkgroep is dat de voorkeur wordt gegeven aan een regeling die in een compensatie in zowel tijd als geld voorziet en dit is in de concept-regeling meegenomen. Er zijn ook bestaande regelingen bezien, zoals de hondengeleidersregeling van de politie. In deze regeling wordt de compensatie *of* in tijd, *of* in geld verstrekt. De

⁴ Noot secretaris: hier wordt bedoeld op briefnr. AFR/19.00637 + bijlage 1

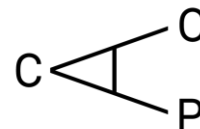
⁵ Noot secretaris: hier wordt bedoeld op briefnr. AFR/19.00462

vergoedingssystematiek van de politie is uiteindelijk in het concept overgenomen en daarnaast is de wens van de vertegenwoordigers van de hondeneenheden van Defensie voor de combinatie van tijd en geld aan de regeling toegevoegd. De voorkeur van de hondengeleider voor compensatie in geld of tijd wordt in overleg met de commandant vastgelegd. De regeling ziet toe op de verschillende soorten hondengeleiders, zoals migratiehonden, explosievenhonden en arrestatiehonden en gelet op deze verschillen is voorgesteld om de genoemde opties toe te voegen aan de regeling zodat aan alle wensen tegemoet wordt gekomen. In de bestaande regelingen voor hondengeleiders van de politie en de KMar is ook voorzien in een vergoeding voor de kosten van verzorging van de hond. Defensie wil in de conceptregeling voor deze kosten, teneinde de kwaliteit van de gebruikte producten te borgen, zoveel mogelijk een verstrekking van middelen zoals verzorgingsproducten en voer opnemen en voor het overige een vergoeding toekennen. In de voorliggende conceptregeling zijn echter nog geen vergoedingsbedragen opgenomen, wel is er een indicatief aantal uren voor verzorging van de diensthond aangegeven dat gelijk is aan dat in de regeling van de politie. Deze uren zijn nadrukkelijk nog onderwerp van gesprek, in dit verband is de ingangsdatum van de regeling van belang en daarover wil Defensie de discussie met de centrales aangaan.

De heer Suwout geeft aan dat Defensie een aantal zaken nadrukkelijk heeft onderzocht. Er zijn meerdere regelingen voor hondengeleiders van zowel Defensie alsook de sector Rijk bekeken. Daaruit is duidelijk geworden dat er grosso modo drie posten zijn: zaken die moeten worden aangeschaft, zaken die materieel worden verstrekt en extra beslaglegging die kan worden gecompenseerd met tijd of geld. Uit de gesprekken met de hondengeleiders is gebleken dat sommigen de voorkeur aan compensatie in tijd geven en anderen in geld. Op grond daarvan zou in de WG AFR moeten worden bezien of er een systematiek moet komen met een keuze voor de wijze van compensatie of dat er voor één optie wordt gekozen. Met betrekking tot de aanschaf van materialen is in de andere regelingen vastgelegd dat er een forfaitair bedrag hiervoor wordt toegekend. Om te voorkomen dat medewerkers zelf aanschaffen moeten gaan doen heeft Defensie echter een voorkeur voor het verstrekken van de benodigde middelen zelf. Ook dit moet worden besproken aan deze tafel. Spreker heeft het als zeer zinvol ervaren dat voor de beeldvorming het gesprek met de medewerkers die het betreft is aangegaan. Hij realiseert zich wel dat het voorliggende concept op een aantal belangrijke punten nog niet volledig is voor wat betreft de bedragen. Een van de redenen hiervoor is dat het al invullen van bedragen automatisch tot een zeker financieel beslag leidt waarvoor dan een keuze moet worden gemaakt voor de inpassing daarvan in de rest van de AV. Er zijn wel bedragen in overweging genomen maar eerst wil Defensie het standpunt van de centrales hierover vernemen en tevens zal moeten worden aangegeven of zij de voorgestelde systematiek steunen.

De heer Schilperoort wil deze discussie vanuit een andere optiek voeren: de diensthond is natuurlijk een levend wezen maar dient in dit verband als een bedrijfsmiddel te worden gezien van degenen die er mee werken, vergelijkbaar met een dienstwapen of -auto. Op die grond dienen in de basis alle daarmee samenhangende voorzieningen door de werkgever te worden verstrekt. Spreker vindt wel dat een aantal zaken in het kader van de rechtspositie moeten worden geborgd daar waar het gaat om het thuis verzorgen van de hond. Als voorbeeld geeft spreker het moeten inleveren van een stuk van de tuin van de medewerker omdat er een kennel moet worden geplaatst. Dit voorbeeld ziet de heer Schilperoort als een onderdeel van de rechtspositie waarover moet worden afgesproken hoe dit wordt gecompenseerd. De verzorging ziet spreker als een onderdeel van de werktijd van de hondengeleider en deze uren dienen in principe in het rooster te staan. Hij beseft tegelijk dat, met het oog op de ATW, de hond ook in het weekend en op dagen waarop de begeleider niet ingeroosterd is zal moeten worden verzorgd en ook daar zal vanuit rechtspositioneel perspectief naar moeten worden gekeken. In algemene zin vraagt spreker zich af welke zaken rechtspositioneel en welke zaken via de bedrijfsvoering moeten worden geregeld. Daarbij dienen wat hem betreft in de rechtspositie een aantal kaders en normen te worden vastgelegd, zoals de plicht om het vervoer van de hond met een dienstvoertuig te verrichten waarbij de details verder door de medezeggenschap kunnen worden ingevuld. In principe dient Defensie, net als bij andere bedrijfsmiddelen, zoveel mogelijk alle middelen zelf te verstrekken. Resumerend gesteld begint voor de heer Schilperoort deze discussie met het goed borgen van de rechtspositie. Daarbij is de eerste vraag of alles wat de

hondengeleider doet voor de hond in het rooster wordt opgenomen hetgeen wat spreker betreft de voorkeur verdient. Het gaat immers om onderhoud van een bedrijfsmiddel. Daarbij is hij er geen voorstander van om de reguliere 38 roosteruren op te hogen met de circa 7 uren die hiervoor nodig zijn. Er zou wat hem betreft dan 31 uur op de werkplek moeten worden ingeroosterd en de overige 7 uren voor de verzorging van de hond thuis.

Met betrekking tot de regeling zelf geeft de heer Schilperoort aan verbaasd te zijn dat voor de compensatie een aanvraag moet worden ingediend bij de commandant die vervolgens deze moet beoordelen en eventueel kan afwijzen, hier heeft hij absoluut bezwaren tegen. Bij de functie hondengeleider dient een voorziening te worden toegekend waarmee wordt geregeld dat de medewerker voldoende tijd en ruimte krijgt voor de verzorging van de diensthond. Spreker is in principe al geen voorstander van het gepresenteerde model en ingaande op de inhoud ervan heeft hij de nodige vraagtekens over de wijze waarop het is geformuleerd.

Verder is het spreker opgevallen dat de diensthond in geval van ziekte, schorsing of vakantie van de geleider niet door de geleider wordt verzorgd. Hij vraagt zich af hoe dit moet worden gezien aangezien niet kan worden aangenomen dat de diensthond in die gevallen langere tijd bij iemand verblijft die niet werkt en dus elders zal moeten verblijven. De heer Sterk antwoordt dat de hond wel bij de geleider blijft als deze thuis blijft. De heer Schilperoort informeert of dit inhoudt dat, indien de geleider bijvoorbeeld drie weken vakantie heeft, de diensthond dan ook bij de geleider blijft, ondanks dat deze zou kunnen worden ingezet. De heer Sterk antwoordt dat dit niet anders kan omdat de hond volledig is ingesteld op de geleider. Als deze naar het buitenland gaat verblijft de diensthond meestal wel bij een collega-geleider.

De heer Suwout geeft een reactie op hetgeen door de heer Schilperoort naar voren is gebracht. In artikel 2 wordt inderdaad vermeld dat de (jaarlijkse) aanvraag voor compensatie door de commandant wordt beoordeeld. Daarmee wordt echter uitsluitend bedoeld dat deze samen met de geleider bekijkt voor welke van de drie varianten van de compensatie wordt gekozen. Het is niet zo dat de commandant kan beslissen dat er geen compensatie wordt toegekend. Spreker is het wel met de heer Schilperoort eens dat er nogmaals naar de tekst moet worden gekeken.

Naar aanleiding van de door de heer Schilperoort genoemde andere optiek van waaruit hij naar de regeling kijkt merkt de heer Suwout op dat het juist de intentie van Defensie is om de uren zo te verroosteren dat de verzorging van de hond als onderdeel van de vaste werkzaamheden wordt meegenomen. Dit is geregeld in artikel 2, lid 5, sub a van de conceptregeling waarin staat dat de compensatie in tijd 18 uur per maand bedraagt. Dit is het uitgangspunt, maar als iemand liever geld dan tijd als compensatie wil dan is dat ook een optie. Met dat laatste is de heer Schilperoort het niet eens omdat dat kan uitlopen op een 50-urige werkweek, waarmee je structureel overwerk creëert waarbij van compensatie niet meer kan worden gesproken. Bovendien rijst dan de vraag uit welke middelen deze uren worden bekostigd. De heer Suwout is het ermee eens dat hier nog over moet worden gediscussieerd.

De heer Hop merkt op dat eerder al is afgesproken dat de verzorging van de diensthond reguliere werktijd is en in het rooster zal worden opgenomen, waarop de heer Suwout reageert met de opmerking dat dat juist nog niet het geval is en dat er nu hierover wordt gediscussieerd. De heer Hop wijst erop dat in het vorige verslag is opgenomen dat er conform een regulier rooster zal worden gewerkt en de verzorgingstijd voor de diensthond niet meer bovenop de 38 uur zou worden verroosterd. Hij wijst erop dat de discussie met de brief van de CCOOP is gestart waarbij is aangegeven dat er met steeds meer soorten diensthonden wordt gewerkt en dat hierover geen eenduidige regelgeving bestaat. Uitgangspunt voor spreker is dat alle activiteiten die de geleider met de hond verricht, zowel binnen als buiten de roosteruren, als werktijd/dienstverrichting moeten worden aangemerkt. De heer Bliek informeert of spreker daarmee ook bedoeld dat als de hond vier uur wordt uitgelaten in het weekend dit ook als werktijd geldt waarop de heer Hop antwoordt dat inderdaad zo te zien. De heer Sterk wijst erop dat niet precies vaststaat hoeveel uur de geleider precies met de hond bezig is waarop de heer Hop antwoordt dat er daarom een regeling moet komen waarin dit voor alle geleiders gelijk is. De heer Schilperoort is het daarmee eens en geeft aan dat hiervoor een objectieve maatstaf moet

worden vastgesteld. Dit kan beter door een deskundige dan door de geleiders zelf worden gedaan waarbij centraal staat dat de hond fit en inzetbaar blijft. Er zullen duidelijke normen moeten komen met daarin wat als reguliere werktijd geldt en hoe de verzorgingstijd die buiten deze uren valt wordt verdisconteerd. Dit zal een realistisch beeld opleveren en daar gaat spreker liever van uit dan van een situatie waarin overschrijdingen van de reguliere uren worden afgekocht.

De heer Hop merkt op dat de CCOOP met de brief de intentie had om tot een totaalpakket te komen voor hetgeen geregeld moet worden indien een medewerker een diensthond mee naar huis neemt. Dat gaat volgens hem over veel meer dan alleen het opnemen van de zorguren in het rooster en een kleine vergoeding. Desgevraagd door de voorzitter licht de heer Hop nader toe dat daarmee wordt bedoeld dat naar alle andere regelingen voor situaties waar met honden wordt gewerkt, zoals bij de douane en de politie, moet worden gekeken en dit wordt meegenomen bij de vaststelling van de regeling voor Defensie. In de huidige situatie worden binnen Defensie verschillende vergoedingen voor het werken met een diensthond gehanteerd en die situatie moet worden opgelost. Daarbij moet veel meer worden geregeld dan nu in het voorstel staat, zoals het betalen van de hondenbelasting, het meenemen van de dienstauto naar huis, een parkeervergunning voor de auto, het verlies van woongenot door het plaatsen van een kennel thuis, pensionkosten voor de hond als de medewerker op vakantie gaat, kosten van de dierenarts enzovoort. De heer Sterk vraagt zich af of dit soort zaken in een regeling voor het personeel dienen te worden opgenomen. Er is volgens spreker al eerder gediscussieerd over de vraag welke posten moeten worden aangemerkt als kosten van bedrijfsvoering en welke als rechtspositie dienen te worden gezien. Spreker is het met de heer Hop eens waar deze stelt dat alles goed in beeld moet worden gebracht maar daarna is het de vraag of dit wel in een rechtspositionele regeling moet worden opgenomen. De heer Hop antwoordt dat er één grote regeling voor de hondengeleiders dient te komen.

De heer Schilperoort wijst erop al te hebben aangegeven hier iets anders naar te kijken. Hij vindt dat het stellen van een norm voldoende is. Dit is mogelijk met een korte opsomming die niet meer dan één artikel omvat, de verdere praktische invulling dient volgens spreker als bedrijfsvoering te worden gezien en kan met de medezeggenschap worden geregeld. Er dient wel duidelijk te worden vastgelegd welke zaken nodig zijn zoals dienstvervoer en een kennel thuis, maar aan welke normen dit soort zaken vervolgens specifiek moet voldoen valt volgens spreker onder de bedrijfsvoering. Wat wel in de rechtspositie moet worden vastgelegd is op welke wijze de medewerker een vergoeding krijgt voor zaken zoals het inleveren van een deel van de tuin als daar ten behoeve van Defensie een kennel in wordt geplaatst. Het gaat hier immers om een aantasting van de privésituatie van de medewerker en er moeten kaders worden opgezet waarbinnen de situatie van de hondengeleiders goed in de bedrijfsvoering kan worden ingeregeld.

De heer Suwout ziet het als volgt. Er zijn een aantal kosten waarvan moet worden geregeld wie deze voor zijn rekening neemt. Voor spreker is evident dat bijvoorbeeld met betrekking tot voer kan worden afgesproken dat de geleider daar geld voor krijgt of dat het door de werkgever wordt geleverd. Het eerste wat moet worden geregeld is kortgezegd dat de kosten die de medewerker moet maken worden vergoed of dat er anderszins in de aanschaf wordt voorzien. Daarnaast zijn er zaken waar moeilijk een prijskaartje aan kan worden gehangen zoals het verminderen van het genot van de tuin omdat daarin een hond in een kennel is geplaatst. In de regelingen die zijn bekeken staat hiervoor soms een forfaitair bedrag opgenomen. Tot slot is er de kwestie van de extra beslaglegging op de tijd van de medewerker voor de verzorging van de hond. Daarbij kan worden gekozen voor het volledig inroosteren van deze uren waarover de centrales de vorige keer kenbaar hebben gemaakt dat inroosteren van structureel overwerk niet aanvaardbaar is. Daarnaast is de vraag of het afkopen van de extra uren een optie is waarover de heer Schilperoort al heeft gesteld daar niet voor te zijn. De heer Suwout wijst er in dit verband op dat er ook medewerkers zijn die hebben aangegeven dat juist graag te wel willen. Zij kiezen liever voor een rooster van 38 uur en regelen zaken zoals het uitlaten van de diensthond wel in hun eigen tijd waarvoor dan een financiële compensatie wordt gegeven. De heer Schilperoort begrijpt dit maar hij benadert dit onderwerp zo objectief mogelijk, waarbij hij beseft dat er mensen in zijn achterban zijn die dit niet met hem eens zullen zijn omdat zij liever extra inkomsten krijgen. Waar het spreker om gaat is dat door het geven van financiële compensatie extra capaciteit voor het rooster wordt gecreëerd middels structureel overwerk. Hij is hiervan geen

voorstander, mede gezien het te verwachten uitstralings-effect naar andere dienstonderdelen. De kans bestaat dat er vragen zullen komen over het structureel 8 uur betaald overwerken door hondengeleiders en spreker voorziet dat personeel met een andere functie dat dan ook zal willen. Daarnaast is er niet voor niets voor Defensie in het verleden een regeling overeengekomen voor het verkorten en verlengen van arbeidsduur en met de voorgestelde regeling zou daarvan worden afgeweken. Daar wil de heer Schilperoort niet aan tenzij er een apart prijskaartje aan wordt gehangen want dan moeten er ook middelen worden vrijgemaakt.

De heer Suwout geeft aan dat Defensie bereid is om de 'out of the pocket-kosten' zelf op te brengen. Daarnaast is hij het ermee eens dat in de compensatieregeling nog een duidelijke opsomming moet komen van de zaken eronder vallen. Spreker heeft in een vergelijkbare regeling uit een andere sector een dergelijke opsomming aangetroffen en deze omvat kosten van de dierenarts, hondenbelasting, keuringen, onderbrengen bij een dierenpension en dergelijke. Deze zouden in de regeling kunnen worden opgenomen. Verder vraagt de heer Suwout zich af of daarnaast ook nog een opsomming van zaken als verlies van woongenot, kosten van extra water, licht en parkeren nodig is. De heer Schilperoort merkt op dat voor het laatste aan een forfaitair bedrag kan worden gedacht, er dient dan wel te worden onderzocht welk bedrag daarvoor objectief gezien redelijkerwijs nodig is. De uitkomst van een dergelijk onderzoek moet dan ook goed worden vastgelegd in de regelgeving. Dit lijkt de heer Suwout een goede optie waarmee wordt voorkomen dat het vergoeden van allerlei losse moeilijk vaststelbare kosten tot een hoop extra werk leidt.

De heer Van Leeuwen is het met de heer Schilperoort eens waar deze stelt dat het niet de bedoeling is om een vorm van betaald structureel overwerken te creëren. Tevens vindt spreker dat het van belang is om duidelijke en onderbouwde normen te stellen waarbij ook kan worden gekeken of er tussen de verschillende type dienstuhonden nog onderscheid moet worden gemaakt voor wat betreft het aantal uren verzorging. Verder ziet spreker ook de zin van een forfaitaire vergoeding in, dit lijkt hem beter dan de medewerker de keuze tussen geld of tijd te geven waardoor het geen optie is om alsnog structureel te gaan overwerken. Het bij Defensie leggen van alle bedrijfskosten zoals de voeding vindt de heer Van Leeuwen ook een goed voorstel want daarmee wordt de kans voorkomen dat er een bedrag beschikbaar wordt gesteld en de medewerker vervolgens goedkoop voer aanschaft en de winst behoudt.

Pm Op voorstel van de heer Suwout gaat Defensie het voorstel met inachtneming van hetgeen vandaag aan input is ontvangen aanpassen waarbij de volgende uitgangspunten worden aangehouden:

- a. Er is geen principieel bezwaar tegen het door Defensie zelf beschikbaar stellen van de voor de verzorging noodzakelijke middelen dan wel het verstrekken van een vergoeding hiervoor mits de medewerker wel producten van een goede kwaliteit aanschaft; indien Defensie ervoor kiest om de kwaliteit van de aan te schaffen middelen te borgen door deze zelf in te kopen dan zal dit duidelijk en uitputtend worden opgesomd in de regeling.
- b. Er wordt over nagedacht of voor kosten die moeilijk objectief zijn vast te stellen een voorziening wordt getroffen middels een forfaitaire vergoeding.
- c. Met betrekking tot de extra beslaglegging is men het erover eens dat voor activiteiten zoals het uitlaten van de dienstuhond het uitgangspunt is dat dit geen hobby maar een professionele inzet is waarvoor tijd moet worden ingeroosterd. Hierbij hebben de centrales gemotiveerd aangegeven geen voorstander te zijn van het vergoeden van extra uren en dient er zodanig te worden ingeroosterd dat er geen sprake is van structureel overwerk. Defensie zal bezien of deze optie wordt losgelaten.
- d. Er worden normen en kaders vastgesteld voor zaken zoals het verplicht vervoeren van de hond met dienstvervoer, het beschikbaar stellen van een kennel en dergelijke met als doel dat in de regeling

duidelijk wordt gemaakt dat Defensie hiervoor bepaalde voorzieningen levert. Wat in ieder geval in de regeling moet komen zijn de parkeervergunning, pensionkosten, keuringen, hondenbelasting, voertuig, onderhoud kennel, kennel thuis, dierenarts, medicijnen, verzorgingsmateriaal, schoonmaakmiddelen, uitlaatlijnen en voerbakken.

Wat de heer Suwout zich naar aanleiding van de gevoerde discussie nog afvraagt is of de keuze tussen tijd en geld nog nader moet worden besproken. Dient Defensie dit te eenzijdig te bepalen of is het beter om de hondengeleiders zelf te laten bepalen of ze voor compensatie in tijd of geld kiezen. Spreker licht toe dat uit de gesprekken met de medewerkers naar voren kwam dat zij de voorkeur voor de keuzeoptie hebben. De heer Schilperoort geeft aan dat hij morgen toevalligerwijs met een aantal van deze medewerkers in gesprek zal zijn en hij zal dit dan meteen polsen. Spreker zal daarbij wel uitstralen geen voorstander te zijn van het structureel inroosteren van overuren om capaciteit te creëren. De heer Suwout geeft hierop aan dat bij het doornemen van de regeling van de politie bleek dat daar gewoon de keuze tussen tijd of geld wordt aangeboden dus het is niet zo dat dit alleen bij Defensie zo zou worden geregeld.

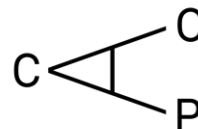
De heer Vink wijst erop dat bij de hondengeleiders van de BSB in de 'regeling vergoeding extra werkdruk BSB' 25 uur overwerk is afgekocht en hij vraagt zich af of daaronder ook het uitlaten van de hond moet worden geschaard. Als dat het geval is moet worden voorkomen dat samenloop ontstaat met de in te voeren compensatieregeling. Het gaat bij de BSB om vier hondengeleiders. De heer Schilperoort is het hiermee eens, er zijn afspraken gemaakt over het voorkomen van samenloop en het lijkt spreker goed om in de regeling een artikel op te nemen dat deze samenloop voorkomt.

Het onderwerp wordt opnieuw geagendeerd, indien mogelijk voor de vergadering van 28-01-2020.

Agendapunt 6: Vergoedingen DET SXM (Detachment Sint Maarten, AFR/19.00461, AFR/19.00615)

Dit agendapunt is voor agendapunt 6 behandeld i.v.m. presentatie WKR die om 13.00 uur wordt gegeven. Mevrouw Meesters-Leenheer licht toe dat de VBM met briefnr. AFR/19.00461 aandacht heeft gevraagd voor de rechtspositie van de militair als onderdeel van het roterend element dat onderdeel is van de permanente militaire presentie op Sint Maarten. Er is verzocht om inzage in de regeling voor kosten van huisvesting en voeding en daarbij aan te geven in overleg met wie deze regeling tot stand is gekomen. Met briefnr. AFR/19.00615 + bijlage heeft Defensie de vragen beantwoord, de bijlage bevat de administratieve aanwijzing nr. 2.19 (A.A.) die bedoeld is om het onderscheid in voedingskosten tussen de verschillende OPCO's KMar en CZSK weg te nemen en de regelgeving eenduidig, rechtmatig en doelmatig uit te voeren. Op verzoek van de VBM is het onderwerp voor vandaag geagendeerd.

De heer Van Hulsen heeft kennis genomen van de reactie van Defensie en vindt deze enigszins teleurstellend. De reden hiervoor is dat Defensie in de reactie in zijn algemeenheid concludeert dat de insteek van de brief van de VBM correct is, vervolgens wordt gesuggereerd dat het probleem inmiddels is opgelost – wat spreker prima vindt – maar er wordt gezwegen over het verleden. Derhalve wordt niet duidelijk gemaakt wat Defensie al dan niet wenst te doen voor de groep die in het verleden het verschil heeft geconstateerd en dat als niet te rechtvaardigen heeft bestempeld. Daarnaast vraagt spreker zich af wat de bedoeling is van het voorleggen van de A.A. Meer specifiek wil hij weten of deze moet worden gezien als een uitwerking van de rechtspositionele aanspraak met het verzoek om haar te accorderen. Blijkbaar zijn er in het verleden op basis van aanwijzingen, maatregelen, richtlijnen, handleidingen en dergelijke verschillende bedragen aan deze groep uitgekeerd terwijl ze in dezelfde omstandigheden verkeerden. Over dat laatste heeft de heer Van Hulsen zich nooit kunnen uitspreken. Het agendapunt heeft aldus spreker verschillende elementen: een deel ziet op het verleden met de regelingen op basis waarvan verschillende bedragen zijn uitgekeerd, daarnaast is er de vraag wat er moet worden gedaan met de groep die deze verschillende bedragen heeft ontvangen en tot slot is

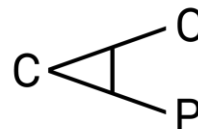
het, zoals al aangegeven, de vraag of de A.A. voorligt als een besluitvormingsstuk dat door de centrales moet worden geaccordeerd. Het laatste is voor spreker niet duidelijk.

Mevrouw Meesters-Leenheer repliceert met betrekking tot het laatste punt dat de A.A. door de C-DCOID, met de BMCB, is vastgesteld. Zij is in overeenstemming met de regelgeving, valt binnen de bevoegdheden van de commandant en ligt dan ook niet ter besluitvorming voor aan de WG AFR. Dit is in overeenstemming met artikel 1 VBD. Op deze wijze is de regeling tot stand gekomen.

Met betrekking tot het verzoek om inzage in de regeling brengt spreekster naar voren dat in de A.A. een stukje voorgeschiedenis van de problematiek is opgenomen, de verschillen duidelijk zijn gemaakt en een oplossing is aangeboden. In de brief van de VBM wordt verder gewag gemaakt van schrijnende gevallen met verschillen tot USD 100 tussen de verschillende rotaties en spreekster geeft aan dat daarover echter geen vraag is gesteld. Zij heeft wel getracht om hieromtrent binnen de organisatie helderheid te verkrijgen maar hierop heeft zij geen duidelijk antwoord gekregen. Omdat er volgens spreekster niet specifiek naar is gevraagd is dit punt in de brief van Defensie ook niet beantwoord. De heer Van Hulsen repliceert niet te kunnen vragen naar zaken die hem niet bekend zijn. Met de informatie die hij nu heeft is het voor spreker duidelijk dat er in het verleden kennelijk verschillende regelingen zijn geweest die verschillende gevolgen hadden en dat dit probleem voor de toekomst is opgelost. Dan rest nog de vraag wat er zal worden gedaan met de geconstateerde verschillen in het verleden. Hierover is wat hem betreft alleen overleg nodig als het over substantiële bedragen gaat.

Daarnaast wijst de heer Van Hulsen erop dat de A.A. bij de centrales niet eerder bekend was en hij heeft de indruk dat er aan die zijde de behoefte is om te reageren op de stelling dat deze in overeenstemming met de regelgeving is. De heer Schilperoort zegt hier inderdaad behoefte aan te hebben. Mevrouw Meesters-Leenheer wijst in dit verband op het gestelde in artikel 110 van het AMAR. Aan dit artikel is de Regeling Huisvesting en Voeding Militairen (RHVM 2018) opgehangen. Daarmee is het VBD gelijkgesteld waar in artikel 1 de C-DCIOD als commandant is gedefinieerd. Zolang de C-DCIOD binnen de kaders van de bij het VBD gegeven bevoegdheid blijft en tegelijk niet in strijd met de bepalingen van het RHVM 2018 handelt kan hij als commandant zelf de uitbreidingen vaststellen. Spreekster vervolgt dat de situatie zoals die bij de KMar al sedert 2015 bestaat in overeenstemming is met het gestelde in artikel 12, vijfde lid, onder b van het VBD waarin wordt bepaald dat de maaltijden naar werkelijk gebruik kunnen worden gedeclareerd in DIDO waarbij moet worden uitgegaan van de door de C-DCIOD vastgestelde bijlage c van de Regeling Dienstreizen Defensie. Mevrouw Meesters-Leenheer vervolgt dat met de vaststelling van A.A. 2.19 de voor de KMar al geldende situatie nu ook voor de Mariniers van kracht is geworden. De daggeldvergoeding is er afgehaald en de enige uitbreiding die spreekster heeft kunnen vaststellen is aan het einde van de A.A. en houdt in dat ook voor buiten diensten/roostervrije dagen en verloven korter dan twee dagen de voedingskosten kunnen worden gedeclareerd. De C-DCIOD heeft dit allemaal bij de DPOD intern op zijn juridische merites laten controleren om zeker te stellen dat hij binnen zijn bevoegdheden is gebleven met de vaststelling van de A.A. en heeft daar een akkoord op gekregen. Spreekster realiseert zich dat de A.A. niet bekend was bij de centrales maar gaat er vanuit dat de C-DCIOD bevoegd was om deze vast te stellen.

De heer Schilperoort heeft kennis genomen van de stukken en vindt het positief dat de BMCB bij het proces betrokken is en dat de verschillen in de bedragen tussen de betreffende OPCO's recht zijn getrokken. Wat spreker evenwel verbaast is dat er kennelijk alleen voor de Carib een gunstiger voedingsbeleid is overeengekomen dan voor de rest van de wereld inclusief Nederland. Hij is het er op zich mee eens dat de situatie zo kan worden geïnterpreteerd dat de C-DCOID de bevoegdheid heeft om een dergelijke regeling vast te stellen, echter deze dient ook in overeenstemming met de Algemene Beginselen van Behoorlijk Bestuur (ABVBB) te worden uitgeoefend, waaronder het motiverings- en het gelijkheidsbeginsel. Als er wordt besloten om alleen voor de Carib een uitbreiding in te voeren dan dient volgens de heer Schilperoort minimaal te worden gemotiveerd waarom dit alleen voor dit gebied is gedaan. De onderbouwing dat de regeling alleen geldt voor die gebieden waar de militair is geplaatst en van waaruit hij niet of zeer moeilijk binnen een

redelijke tijd naar zijn woning kan reizen is volgens spreker niet alleen van toepassing op de Carib. Er zijn tal van plaatsen in binnen- en buitenland waar het moeilijker is om naar huis te reizen. En als dan ook nog wordt gesteld dat de regeling alleen geldt voor roostervrije dagen en verlofperiodes korter dan twee werkdagen, die op het gebied van plaatsing worden doorgebracht, dan vraagt spreker zich af wat daarvan de onderbouwing is. Hij begrijpt dat niet kan worden geëist dat een militair die verlof heeft op de kazerne blijft, want dat zou het een vorm van aanwezigheidsdienst zijn, maar als het verlof elders wordt genoten en daarvoor twee dagen voeding worden vergoed dan heeft spreker daar moeite mee. Hij wil niet in de bevoegdheid van de C-DCIOD treden maar is wel van mening dat, met het oog op het motiverings- en gelijkheidsbeginsel, dit aspect van de regeling dient te worden onderbouwd. Er is sprake van ongelijkheid tussen degenen die onder deze regeling vallen en de militairen in de rest van de wereld die wel zelf voor hun voeding moeten zorgen tijdens verlof en spreker verzoekt Defensie om over de hele breedte nogmaals naar dit onderwerp te kijken. Daarbij ziet de heer Schilperoort de uitbreiding van de aanspraken in de weekenden en tijdens verlof als een uitbreiding van de rechtspositie en al valt deze mogelijk binnen de bevoegdheid van de C-DCIOD, dan nog had dit onderwerp waarschijnlijk in de WG AFR dienen te worden besproken. Er zijn immers middelen mee gemoeid en daarbij geldt altijd dat deze ook aan andere bestemmingen hadden kunnen worden besteed.

De heer Hop geeft te kennen het volstrekt onduidelijk te vinden waar de kasgeldvergoeding voor het personeel van het roterend element op Sint Maarten van de Mariniers qua regelgeving op is gebaseerd. Terecht is door Defensie met betrekking tot het voorzieningenstelsel buitenland aangegeven dat de C-DCIOD bevoegd is om hierover besluiten te nemen. Spreker wijst op het gestelde in artikel 12, vijfde lid, aanhef en sub a VBD dat luidt 'De in het gebied buiten Nederland geplaatste militair als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de RHVM die zelf voor betaling van voeding zorgt dien te dragen heeft aanspraak op een tegemoetkoming indien naar het oordeel van de commandant gebruik kan worden gemaakt van passende voor de militair bestemde eetgelegenheden'. Defensie heeft in de brief aangegeven dat deze passage van de bepaling niet van toepassing is. De heer Hop wijst vervolgens op artikel 12, vijfde lid sub b waarin staat: 'in de overige gevallen: de naar het oordeel van de commandant noodzakelijk gemaakte kosten tot een maximum van de vergoedingen op basis van de Regeling dienststreizen defensie, bijlage C'. Spreker stelt dat de C-DCIOD, die onder meer is aangesteld om het verschil tussen de OPCO's in het buitenland en in het voorzieningenstelsel buitenland gelijk te trekken, in deze situatie een andere systematiek had moeten toepassen. De C-DCIOD heeft conform het voorzieningenstelsel buitenland genoemd artikel wel toegepast op de KMar-militairen maar niet op de militairen van het roterend element op Sint Maarten. Deze omissie is nu hersteld maar het probleem is dat met het herstellen middels de A.A. de C-DCIOD, samen met de BCMB, heeft vastgesteld dat de wijziging met ingang van 01-02-2019 ingaat. Dit zijn volgens spreker rechtspositionele afspraken waarvoor de C-DCIOD en de BCMB geen bevoegdheid hebben en die in de WG AFR dienen te worden besproken. Desgevraagd door de voorzitter geeft de heer Hop aan dat zijn voorstel is om met terugwerkende kracht vanaf de datum waarop het roterend element op Sint Maarten is gestart dezelfde regeling toe te passen zoals in het verleden is afgesproken voor het voorzieningenstelsel buitenland waarin wordt verwezen naar de Regeling Dienststreizen Defensie en de RHVM. Daarbij is de C-DCIOD volgens spreker bevoegd om aan de hand van de conform bijlage C opgemaakte tabel al dan niet het maximale bedrag toe te kennen. De commandant heeft deze bedragen aan de militairen van de KMar toegekend dus acht de heer Hop het logisch dat dit ook geldt voor het personeel dat op hetzelfde eiland in hetzelfde gebied onder dezelfde regelgeving van de Koninklijke Marine werkzaam is geweest.

De voorzitter stelt voor dit onderwerp terug te nemen en vraagt zich af tot wanneer de terugwerkende kracht zal gaan waarop mevrouw Meesters-Leenheer aangeeft dat dit tot 2015 is toen de KMar is gestart en de regeling van artikel 12, lid 5 sub b en de bijlage C van toepassing is geworden. Dat zou volgens de voorzitter de terugwerkende kracht behelzen maar zij wijst erop dat ook is gesteld dat hetzelfde met terugwerkende kracht zou moeten gelden voor de militairen in de overige gebieden. Daarmee wordt het onderwerp zo ruim dat eerst de omvang ervan zal moeten worden vastgesteld. Er wordt afgesproken dat Defensie het onderwerp terugneemt en dat een aangepast voorstel met aandacht voor de terugwerkende kracht alsmede de militairen in de andere gebieden dan de Carib wordt opgesteld. Daarbij zal met name aandacht aan het motiveringsbeginsel worden geschonken waarbij wordt bezien of kan worden onderbouwd waarom

Pm ervoor is gekozen om in de Carib op deze wijze met de voorziening om te gaan. Het onderwerp wordt voor de vergadering van 28-01-2020 geagendeerd.

*** PAUZE ***

Agendapunt 7. Update voortgang BFG-kenteken (AFR/19.00138)

De heer Vink geeft een update over het onderwerp. Op 13-11-2019 heeft er een verkennend gesprek plaatsgevonden met vertegenwoordigers van de ministeries van I & W en Financiën, en vanuit Defensie van DJZ, DCIOD en de HDP. Vanuit de genoemde ministeries is met name geïnformeerd met welke obstakels Defensie nog rekening zal moeten houden als wordt overgegaan tot de vervanging het BFG-kenteken door een Duits kenteken. Verder heeft de C-DCIOD een aantal aandachtspunten aangedragen en in overweging meegegeven, met name de registratie van de kentekens door de C-DCIOD. Hiervoor moet de belastingdienst toestemming verlenen omdat wordt toegestaan om met een voertuig voorzien van een Duits kenteken te rijden. Daarnaast moet er ook toestemming worden verkregen van de Duitse ministeries van financiën en verkeer. Op basis van de uitkomst van het verkennend gesprek is vanuit het Nederlandse ministerie van Financiën teruggekoppeld dat er vooralsnog geen bezwaren tegen zijn dat de militairen in Duitsland met een Duits kenteken gaan rijden. Verder wordt voor de benodigde toestemming van de RDW gewacht op een terugkoppeling van het ministerie van I & W. Gelet op het verloop van het verkennende gesprek verwacht de heer Vink dat ook van die kant weinig bezwaren zullen komen. Zodra ook I & W groen licht heeft gegeven kunnen afspraken voor verdere afstemming worden gemaakt met de Duitse ketenpartners. Zodra alle seinen op groen staan zal nog veel in de bedrijfsvoering moeten worden ingeregeld en dat zal ook nog enige tijd vergen. Er wordt afgesproken dat dit punt op de actiepuntenlijst wordt gehandhaafd en dat bij de volgende vergadering weer een update zal worden gegeven.

Pm

De heer Hop is blij met de voortgang die wordt geboekt en benadrukt dat het hier om de veiligheid van Defensiepersoneel gaat. Spreker rekent erop dat een en ander zo snel mogelijk zal zijn geregeld.

Agendapunt 8: interpretatie artikel 3 VVHO (AFR/16.00597)

Uitgesteld tot een volgende vergadering.

Agendapunt 9: rondvraag en sluiting

Mevrouw Meesters-Leenheer geeft een update naar aanleiding van de bij de bespreking van de voorraadagenda genoemde bezichtigingsreis. Gebleken is dat dit onderwerp met de piepbrief nr. AFR/19.00551 is afgedaan. Hierop zijn geen inhoudelijke reacties ontvangen zoals blijkt uit de desbetreffende CAOP-rapportage met nr. 19.00234. Vervolgens is de brief ter kennisneming naar het SOD gestuurd en gepubliceerd in de Staatscourant. Inhoudelijk ging het om de bezichtigingsreis van de defensieambtenaar en echtgenote die verplicht moeten verhuizen binnen het koninkrijk (Bonaire, Saba, Sint Eustatius en Duitsland). Voor deze landen viel de reis buiten de bestaande regelingen en met de piepbrief en de publicatie van de wijziging in de Staatscourant is deze uitsluiting komen te vervallen. De heer Hop merkt naar aanleiding hiervan op dat dit allemaal bekend en correct is. Het gaat er nu echter om hoe dit verder wordt ingericht en wat wordt er vergoed, met andere woorden of de hele regeling nu van toepassing is. Spreker licht toe dat de medewerker en echtgenote in het weekend naar de bestemming toevliegen en zich s 'maandags bij de kazerne melden alwaar zij een introductie krijgen en maken kennis met de sponsor die ze in het Caribisch gebied hebben. Van dinsdag tot en met vrijdag genieten ze bijzonder verlof om huisvesting te zoeken en het aansluitende weekend vliegt men terug. Hierover moeten volgens spreker afspraken en regelingen worden gemaakt waarop men in de uitvoering zit te wachten. Mevrouw Meesters-Leenheer informeert of dit voor deze groep dan minder goed is geregeld dan voor de oorspronkelijke groep. De heer Hop antwoordt dat er ook een huurauto en accommodatie nodig is en vraagt zich af hoe daarin zal worden voorzien. Met name wil hij weten of dit voor de medewerker wordt geregeld of dat deze de kosten zelf voor moet

schieten. Wat spreker betreft dient het ticket door DCIOD te worden geboekt en moet er accommodatie en een huurauto te worden geregeld. Voorts moet in overleg met de DCIOD ter plaatse een programma worden afgesproken en dient de medewerker op zoek kunnen gaan naar een woning. Dit soort uitvoeringszaken dienen aldus spreker te worden overeengekomen. De heer Vink merkt op dat de bezichtigingsreis op zich geen nieuwe voorziening is, er was alleen een groep uitgezonderd en die wordt nu toegevoegd. Alle aanspraken inclusief de duur van de reis zijn daarmee al geregeld. De heer Hop reageert hierop met de opmerking dat bij DCIOD dient te worden geïnformeerd of daar nog tegen uitvoeringszaken voor deze groep wordt aangelopen om helder te krijgen of er aanvullende afspraken nodig zijn. De regeling geeft recht op vier dagen bijzonder verlof maar de medewerker is daarvan al twee dagen aan het reizen kwijt. Wat spreker betreft dient er nadere invulling aan deze reis te worden gegeven waarop de heer Vink repliceert dat dit al het geval is maar dat de vraag kennelijk is of dit wel volstaat. De voorzitter concludeert dat er nu een nieuwe groep is toegevoegd aan de regeling maar dat er vragen zijn of de regeling wel voldoet. Op voorstel van de heer Vink wordt afgesproken dat bij DCIOD wordt nagevraagd of men in de uitvoering tegen de genoemde problemen aanloopt. Het is volgens spreker wel zo dat de medewerker die een bezichtigingreis gaat maken contact met het bedrijfsbureau buitenland opneemt en in DIDO alle aanspraken kan invullen die hij nodig heeft. Het ticket en een eventuele huurauto worden geboekt door Defensie en dat kan ook voor het hotel en dergelijk worden geregeld. De heer Hop geeft aan van leden signalen te hebben ontvangen waaruit blijkt dat hierover grote onduidelijkheid bestaat. De voorzitter verzoekt de heer Hop om signalen vanuit de doelgroep vooral door te geven zodat duidelijk wordt welke vragen moeten worden beantwoord. Er lijken volgens spreekster vooral veel vragen van uitvoeringstechnische aard te zijn. Op basis van de eventuele vragen kan dan verder naar deze kwestie worden gekeken.

De heer Schilperoort heeft een melding ontvangen van een bondslid dat op 30-11-2019 een laptop heeft aangeschaft met de intentie om via het cafetariamodel een aanvraag hiervoor in te dienen. Hij wilde dit verzoek bij de eerste gelegenheid op 01-12-2019 in PeopleSoft invoeren maar kreeg toen de melding dat dit te laat was omdat niet meer financieel kon worden gemuteerd. De medewerker vond dit vreemd omdat het hem bekend is dat er tot 08-12-2019 nog kan worden gemuteerd en vervolgens trachtte hij in januari 2020 het verzoek in te dienen maar ook dat was niet meer mogelijk omdat het verzoek in 2019 moet worden ingediend. Spreker geeft aan dat er meer medewerkers zijn die hier tegenaan zijn gelopen en hij voorziet dat dit onrust zal geven, daarom verzoekt hij of kan worden bezien of hieraan nog wat kan worden gedaan. Spreker voegt er nog aan toe dat vanuit de HDP zou zijn gecommuniceerd dat er na 01-12-2019 niet meer mocht gemuteerd. De heer Suwout wijst erop dat op de loonstrook van november op de mutatie data is geweest. De heer Hop merkt op dat dit al vaker is gebeurd en dat overeen is gekomen dat Defensie duidelijk naar de medewerkers zou communiceren dat aanvragen uiterlijk in november kunnen worden ingediend waarop de voorzitter aangeeft dat dat ook is gebeurd. De heer Schilperoort wijst erop dat dit jaar de laatste dag in het weekend viel waardoor dit kon gebeuren en hij verzoekt nogmaals om na te gaan of er alsnog kan worden gemuteerd omdat dit volgens hem tot 08-12-2019 mogelijk is. De voorzitter informeert of de aanvraag voor 01-12-2019 is ingediend waarop de heer Schilperoort repliceert dat de aanvraag op die datum is ingediend. De heer Pieters geeft aan dat in de P & O-flash is aangegeven dat mutaties voor 01-12-2019 dienden te worden uitgevoerd in verband met NSK-perikelen en de voorzitter voegt hieraan toe dat ook is vermeld dat zelfs ook op zaterdag nog kon worden gemuteerd. De heer Schilperoort vraagt zich dan af of de opmerking dat tot 08-12-2019 kan worden gemuteerd wel correct is waarop de heer Pieters herhaalt dat in de P & O-flash is aangegeven dat tot 01-12-2019 kon worden gemuteerd. Er wordt afgesproken dat Defensie nagaat of er nog wat kan worden gedaan voor degenen die net te laat waren met de aanvraag.

Pm

De voorzitter sluit de vergadering om 15.10 uur.

ACTIEPUNTENLIJST VAN WG AFR d.d.3 DECEMBER 2019

Nr.	Onderwerp	Actie	Stand v zaken/opmerking
1 .	<p>Intrekking faciliteiten Turkse dienstplicht Defensie-ambtenaren WG AFR 15-10-2019</p> <p>Brieven: WG AFR/18.00167 + bijl; 18.00196 WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p>	<p>Afwachten van de volledige vertaling vd recente Turkse wettekst en het door Turkije vast te stellen afkoopbedrag m.i.v. januari 2020. Als alle informatie voorhanden is opnieuw agenderen.</p>	<p>Indien mogelijk agenderen voor 28-01-2020</p>
2.	<p>Toepassing voorzieningen operatiegebieden WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p> <p>Brieven: AFR/19.00203 + bijl; AFR/19.00224</p>	<p>Onderscheid operationeel en regulier werkbezoek wordt geschrapt (cfm tabel 2013)</p>	
3 .	<p>Huisvesting van Rijksweg C-DCIOD vs. BMCB WG AFR 19-09-2019; AFR/19.00531</p> <p>Brieven: SOD/18.00478 + 8 bijl.; AP/18.00665.1</p>	<p>a. Inhoudelijk: de administratieve aanwijzing huisvesting staat bij DCIOD on hold tot het onderwerp legeringsnormen (WG AP) gereed is.</p> <p>WG AFR 03-12-2019: b. Defensie zal brief nr. BMCB_19.0022, indien nog nodig, namens de WG AFR beantwoorden</p>	
4.	<p>Brief brug- en tolgelden AFR/15.00723 + 3 bijl AFR/16.00005 + 2 bijl AFR/19.00053 + 1 bijl</p>	<p>WG AFR 15-10-2019: de heer Vink zal nagaan welke kosten aan het vergoeden van brug- en tolgelden bij gebruikmaking van de meest gebruikelijke route zijn verbonden (woon-werkverkeer).</p>	<p>Vooralsnog agenderen op 17-03-2020</p>
5.	<p>Brief BFG-kenteken AFR/19.00138</p> <p>WG AFR 15-10-2019 agendapunt 4</p> <p>WG AFR 03-12-2019 Agendapunt 7</p>	<p>WG AFR 03-12-2019, agendapunt 7: De heer Vink geeft bij nieuwe ontwikkelingen weer een terugkoppeling over de voortgang bij de bespreking van de actiepuntenlijst.</p>	
6.	<p>Aanpassing regeling VVHO AFR/16.00597 + 1 bijl AFR/16.00637 AFR/16.00639</p>	<p>WG AFR 15-10-2019: a. Defensie raadpleegt de toelichting op art. 3 lid 1 sub a en d VVHO</p>	<p>Wordt geagendeerd als aanvullend stuk Defensie rond is gestuurd</p>

	AFR/18.00213 WG AFR 15-10-2019 agendapunt 6	WG AFR 03-12-2019: b. Defensie levert een aanvullend stuk met zienswijze/interpretatie	
7.	Wijzigingsvoorstel regeling dienstreizen inzake buitenlandse dienstreizen AFR/18.00185+2 bijl AFR/19.00206 WG AFR 15-10-2019, agendapunt 10	WG AFR 15-10-2019: Defensie formuleert een nieuw voorstel dat in een van de volgende vergaderingen wordt besproken. Er wordt o.a. ingegaan op criteria voor businessclass vliegen en opnemen dat Commandant bepaalt of privéverlening van de dienstreis buitenland akkoord is	Vooralsnog agenderen op 17-03-2020
8.	Bezichtigingsreis overzeese gebieden WG AFR 03-12-2019	WG AFR 03-12-2019: Defensie gaat na of dit onderwerp nog verdere behandeling behoeft v.w.b. de uitvoeringsregeling. Indien nodig wordt het op de voorraadagenda geplaatst en evt geagendeerd.	
9.	Aanpassing systematiek Duiktoelage AFR/18.00411; 18.00697 + bijl; 19.00464 + 2 bijl; 19.00639 + 3 bijl.	WG AFR 19-09-2019 agendapunt 3: a. Defensie checkt waarom de waterverkenner/snorkelaars Landmacht niet in de concept-regeling zijn opgenomen. b. Defensie checkt de indeling bij de Landmacht van de duikleider tactisch in categorie 3 correct is (pag. 3 PP-presentatie) WG AFR 03-12-2019 agendapunt 3: Defensie beantwoordt per brief de volgende vragen: c. waarom is er in de nieuwe systematiek geen toelage voor oppervlaktezwemmers opgenomen? d. is de duikleider (tactisch) terecht in categorie 3 geplaatst i.p.v. 4? e. hoe wordt omgegaan met schrijnende gevallen? f. kan er een alsnog afbouwregeling worden ingevoerd voor degenen die stoppen met duiken?	Opnieuw agenderen 28-01-2020
10.	Vergoedingen DET SXM (detachement St Maarten) AFR/19.00461; AFR/19.00615 WG AFR 03-12-2019	WG AFR 03-12-2019, agendapunt 6: Defensie stelt een aangepast voorstel op met aandacht voor de terugwerkende kracht en de militairen die elders dan de Carib in het buitenland zijn geplaatst. Er	

		wordt met name aandacht geschonken aan het motiveren waarom alleen in de Carib op deze wijze de vergoeding van voedingskosten is geregeld.	
11.	WKR (n.a.v. verdiepende presentatie 3-12-2019) WG AFR 03-12-2019, agendapunt 4	WG AFR 03-12-2019, agendapunt 4: a. De VZ informeert bij de HDP wat de reden is voor het vertrouwelijke karakter cijfers van de WKR-presentatie b. De VZ informeert de HDP dat de WG AFR dit onderwerp voor het SOD wil agenderen	
12.	Regelingen hondengeleider AFR/19.00418; 19.00427 + 4 bijl; 19.00462; 19.00469; 19.00637 + 1 bijl) WG AFR 03-12-2019, agendapunt 5	WG AFR 03-12-2019, agendapunt 5: Defensie neemt de concept-regeling terug en zal op basis van de input van de vergadering deze nader bezien en aanpassen	Evt agenderen op 28-01-2020
13.	Interpretatie art. 3 VVHO AFR/16.00597) WG AFR 03-12-2019	WG AFR 03-12-2019, agendapunt 8: agendapunt wordt doorgeschoven naar de volgende vergadering	Evt. agenderen op 28-01-2020
14.	Invoeren aanvragen aanschaf computer in DIDO (cafetariamodel) WG AFR 03-12-2019	WG AFR 03-12-2019, agendapunt 9 (Rondvraag): Defensie gaat na of er ten onrechte aanvragen voor het cafetariamodel niet meer in DIDO konden worden ingevoerd voor 08-12-2019	

VOORRAADAGENDA PER 03-12-2019

Nr	Onderwerp	Besproken op	Actie	Stand van zaken
1.	Regeling huisvesting en voeding burgerambtenaren defensie	AFR 12-03-2019	Bij de afronding van Regeling huisvesting en voeding militairen 2018 is overeengekomen dat hierover nog afspraken worden gemaakt	Status: voorlopig geagendeerd voor 17-03-2020. De conceptregeling moet nog worden afgerond. Zie ook afspraak onderhandelingsresultaat AV2018-2020